



DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie C · número 448

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 18, divendres 21 de febrer de 2020

Presidència de l'l. Sr. David Mejía Ayra

TAULA DE CONTINGUT

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a considerar Jordi Pujol i Soley com un «honorable» col·laborador 323-00216/12	7
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a elaborar i difondre peces informatives i entrevistes relatives a l'activitat de polítics separatistes 323-00217/12	9
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a tractar Gonzalo Boye com una víctima per haver estat condemnat per delictes de col·laboració amb ETA 323-00218/12	12
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les accions per a donar compliment al punt 38 de la Resolució 735/XII del Parlament de Catalunya 323-00224/12	13
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la contractació de productores 323-00229/12	16
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les possibilitats de posar en marxa l'estudi 17 de l'emissora al Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya a Terrassa 323-00226/12	18
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els criteris emprats per a elaborar i difondre peces informatives i entrevistes a polítics condemnats per delictes contra l'ordre públic constitucional 322-00162/12	19
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la utilització de TV3 com a entitat instrumental per a la indiciària comissió de delictes de corrupció i el finançament il·legal de partits polítics 322-00163/12	22
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'aposta de la Corporació per a promoure l'aranès 322-00166/12	24
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les actuacions en compliment de la Llei 7/2019, relativa al Consell de l'Audiovisual i a la corporació 322-00167/12	25

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el tractament de la figura de Jordi Pujol i Soley als canals de la corporació 322-00168/12	27
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'opacitat del consell de govern de la corporació 322-00171/12	28
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a garantir el compliment del principi de pluralitat política i ideològica dels col·laboradors i els entrevistats 323-00219/12	30
Preguntes a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals acumulades relatives al pluralisme als canals de televisió i a les emissores de ràdio de la corporació 322-00169/12 i 322-00170/12	33
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les audiències dels mitjans de la Corporació el 2019 323-00222/12	36
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la valoració de les audiències de TV3 i Catalunya Ràdio del 2019 322-00165/12	38
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la valoració de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya amb relació a la sentència al procés 323-00220/12	39
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la valoració de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya amb relació a la sentència al procés 323-00220/12	41
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el funcionament del nou format del programa <i>Planta baixa</i> 323-00227/12	42
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la selecció de temes i persones entrevistades en el programa <i>30 minuts</i> 323-00228/12	44
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la cobertura de Catalunya Ràdio i TV3 a la comarca del Conflent 323-00223/12	45
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'èxit i l'evolució del format del programa <i>Crims</i> 323-00225/12	47
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les actuacions per a contrarestar el que ha denunciat el grup On són les Dones 322-00172/12	48
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la previsió per al Club Súper 3 322-00173/12	50
Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre les manifestacions emeses en el programa de TV3 <i>Està passant</i> amb relació al Cos de Mossos d'Esquadra 356-00610/12	51
Proposta de resolució sobre les condicions en què es poden prestar serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre 250-01060/12	57
Proposta de resolució sobre l'accés dels mitjans de comunicació privats als ajuts públics 250-01079/12	59

Proposta de resolució sobre les quotes de producció derivades del contracte programa de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals subscrit amb el Govern de la Generalitat

250-01080/12

61

Proposta de resolució sobre l'opacitat i la manca de transparència del pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

250-01103/12

63

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 18 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a les deu del matí i un minut. Presideix David Mejía Ayra, acompanyat del vicepresident, Ruben Wagensberg Ramon, i del secretari, Francesc Ten i Costa. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Martín Eusebio Barra López, Carmen de Rivera i Pla, Ignacio Martín Blanco, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Sonia Sierra Infante, pel G. P. de Ciutadans; Francesc de Dalmasas i Thió, Anna Geli i España, Ferran Mascarell i Canalda, Eduard Pujol i Bonell i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Jenn Díaz Ruiz, José Rodríguez Fernández i Raquel Sans Guerra, pel G. P. Republicà; David Pérez Ibáñez i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Natàlia Sánchez Dipp, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Daniel Serrano Coronado, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals, Saül Gordillo Bernárdez, i el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

2. Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals davant la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre les manifestacions emeses en el programa de TV3 *Està passant* amb relació al Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 356-00610/12). David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Proposta de resolució sobre la suspensió de les relacions contractuals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb entitats presumptament vinculades a possibles delictes de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics (tram. 250-00937/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 406, 26; esmenes: BOPC 437, 23).

4. Proposta de resolució de condemna de la denigració dels agents del Cos de Mossos d'Esquadra per TV3 (tram. 250-01024/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 460, 7).

5. Proposta de resolució sobre les condicions en què es poden prestar serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre (tram. 250-01060/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 479, 34).

6. Proposta de resolució sobre l'accés dels mitjans de comunicació privats als ajuts públics (tram. 250-01079/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 490, 21).

7. Proposta de resolució sobre les quotes de producció derivades del contracte programa de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals subscrit amb el Govern de la Generalitat (tram. 250-01080/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació (text presentat: BOPC 490, 22).

8. Proposta de resolució sobre l'opacitat i la manca de transparència del pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 250-01103/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 501, 23).

El president

Bé, bon dia a tots i totes. Benvinguts a aquesta nova Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Donar la benvinguda a la presidenta

en funcions, als directors de TV3 i de Catalunya Ràdio, així com a la resta d'assistents. No sé si els grups tenen alguna substitució per reclamar...

Raquel Sans Guerra

Perdó. El diputat José Rodríguez substitueix la diputada Adriana Delgado.

El president

D'acord. Si no hi ha cap altre grup que tingui cap substitució, iniciariem aquesta comissió amb el punt 1 de l'ordre del dia. (*Ignacio Martín Blanco demana per parlar.*) Senyor Martín Blanco?

Ignacio Martín Blanco

Sí, president. Per dir-li que demanem ajornar dues de les nostres propostes de resolució, la 3 i 4, concretament, deixar-les sobre la...

El president

És a dir, els punts 3 i 4 de l'ordre del dia...

Ignacio Martín Blanco

Exacte.

El president

...es retirarien.

Ignacio Martín Blanco

Sí.

Josep Riera i Font

Perdó.

El president

No, es posposarien, es posposarien. Disculpa.

Josep Riera i Font

Jo m'hi oposaria. Perquè portem ja molt de temps... En aquesta comissió, en principi, la principal funció que fem és la de les preguntes als responsables de la corporació. Fa temps que hi ha el costum de presentar propostes de resolució; s'han acumulat; hi ha propostes obsoletes, algunes innecessàries, la majoria buides de contingut; ens ha portat feina preparar-les per al dia d'avui, i ara a última hora se'ns anuncia això. I s'endarreriran coses que ja són obsoletes, coses que són innecessàries i coses que són buides de contingut.

El president

En qualsevol cas,...

Josep Riera i Font

Per tant, proposo resoldre-ho tot...

El president

...diputat Riera, si...

Josep Riera i Font

Hi ha una solució més fàcil, que és retirar-les, i ens estalviariem coses obsoletes, coses innecessàries i coses buides.

El president

Senyor Riera, si li sembla passarem al punt 1 de l'ordre del dia, que són als que hi ha els compareixents i el desenvolupem, i després ja parlem sobre la resta de punts d'aquesta comissió, d'acord?

Josep Riera i Font

Gràcies.

El president

Per tant, si no hi ha cap altra intervenció de cap altre grup parlamentari, iniciàrem aquesta comissió amb el punt 1 de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a considerar Jordi Pujol i Soley com un «honorable» col·laborador

323-00216/12

I la primera pregunta va dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per considerar Jordi Pujol i Soley com un honorable col·laborador, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, primer de tot, voldria començar aquesta intervenció fent una qüestió prèvia, que és condemnar amb tota la contundència l'agressió que va patir el periodista de l'*e-Notícies* Xavier Rius fa uns dies, per un grup de totalitaris que van impedir que fes la seva feina com a periodista a la Meridiana. I des d'aquí enviar tot el nostre recolzament com a grup, tot el nostre suport i la nostra solidaritat amb el senyor Rius.

D'altra banda –passem ja a la pregunta–, senyor Sanchis, tothom sap, perquè vostè ho ha reconegut públicament, que per vostè el senyor Pujol és un gran polític, el senyor Jordi Pujol és un gran polític. I la seva opinió és, per descomptat, molt respectable. Però el que no és raonable és que la seva opinió, la seva admiració per un evasor fiscal es tradueixi en que la televisió pública de Catalunya s'embranchi en una campanya de blanquejament i exaltació del personatge.

La pregunta és: a vostè li sembla normal que TV3 no hagi dedicat ni un reportatge, ni un documental a la trama de corrupció de la família Pujol i, en canvi, l'hagi entrevistat per parlar, per exemple, de la implantació dels Mossos o de cooperació al desenvolupament? Vostè creu que és normal aquesta voluntat de blanquejar un evasor fiscal des dels mitjans públics de Catalunya?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, bon dia. Té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Bon dia, senyor diputat. Hi ha un percentatge elevadíssim de preguntes que fan vostès on es diu «a vostè li sembla normal?». No, no, a mi no em sembla normal però em pot semblar lògic. A part de les consideracions prèvies que ha fet vostè, que serien molt discutibles i molt llarg ara mateix de puntualitzar-les –perquè els encanta això que «vostè, que ja sabem què diu», i «vostè, que no sé quants», totes aquestes coses tan boniques que fan habitualment–, no diria que sembla normal, diria que sembla lògic, senzillament –i ara m'estendré, si vol, molt més–, perquè hi ha una cosa bastant important a l'hora d'entrevistar algú o de fer un reportatge d'acord amb les normes que marca el llibre d'estil, que és que totes les parts puguin o vullguin parlar, i que, per exemple, un cas no estiga *sub iudice*, per exemple. Hi ha coses tan elementals com aquesta que ara, si vol, com que ara sé que continuarà i farà el repicó, doncs, les puc explicar amb una mica més de calma.

El president

Gràcies. Senyor Martín Blanco, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, senyor Sanchis, no esperava una altra resposta. Vostè, amb la seva habilitat habitual, ha evitat posicionar-se sobre això. Vostè ha dit en

més d'una ocasió que per vostè el senyor Pujol és un gran polític, i jo crec que això demostra la seva voluntat de blanquejar la imatge del senyor Pujol, que, com dic, és un evasor fiscal confés.

Entrevistar el senyor Pujol per parlar de cooperació al desenvolupament seria exactament igual com si Canal Sur entrevistés Manuel Chaves per parlar de transparència i bon govern, o Televisió Espanyola entrevistés Bárcenas per parlar de transparència i retiment de comptes. Jo puc entendre la seva voluntat de blanquejar el senyor Pujol, però crec que, des del punt de vista de l'ètica, de la moralitat, el fet que TV3 s'aboqui a la defensa d'un personatge com el senyor Pujol, que ha fet el que ha fet, que ha reconegut públicament el que ha fet, que fins i tot el Parlament de Catalunya li ha retirat la seva condició de molt honorable o d'honorable, crec que no és raonable, i demostra, de tota manera, com conceben vostès els mitjans públics de Catalunya. Els conceben com la seva casa, únicament la seva casa, i els fan servir per acontentar la parròquia separatista sense tenir en compte, per descomptat, la resta dels ciutadans de Catalunya. No és normal –a parer meu, a parer nostre, és immoral– el fet d'intentar blanquejar el senyor Pujol i prevalent-se de la capacitat que tenen vostès en els mitjans i els fons públics del conjunt dels ciutadans de Catalunya.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Això ho devia portar vostè escrit abans de que jo li explicara o intentara explicar-li una mica per què passen aquestes coses, no? Molt bé. És a dir, les conclusions sempre abans de la investigació o del contrast.

Mire, al senyor Jordi Pujol no se l'entrevista parlant de tots els seus afers i acusacions i càrrecs familiars, personals, etcètera, senzillament perquè no vol. I és bastant ridícul comparar això amb si el senyor Chaves no voldria parlar de transparència o voldria parlar de transparència, perquè senzillament això són temes que sí que estan vinculats. Seria molt bèstia que nosaltres haguérem fet un programa sobre el 0,3 per cent i només l'haguérem entrevistat a ell, per exemple.

Hi ha una sèrie de productores i una sèrie de programes que, quan parlen sobre temes específics del govern de Jordi Pujol que van passar en aquell moment i que eren importants, evidentment pregunten si ell estaria disposat a parlar sobre això. Al marge de que ell parli sobre els temes que vostè i jo voldríem que parlara, però que ell s'hi nega. I a aquests equips de professionals de la casa o a aquestes productores externes quan fan això normalment els diuen que no i de vegades els diuen que sí.

I si li demanen al senyor Jordi Pujol, per exemple, si vol parlar sobre els Mossos, una productora externa, i diu que sí, a mi em sembla bastant important. Que seria tant –i li poso un exemple que l'entendrà ràpidament– com si, per exemple, se vullguera parlar del pacte del Majestic amb el senyor Aznar i dir que no l'entrevistem en aquest programa perquè al senyor Aznar mai l'hem pogut entrevistar sobre tota la trama Gürtel; no tindria cap sentit.

El senyor Pujol segurament algun dia donarà aquestes entrevistes, per nosaltres, i per les productores no quedarà, perquè li ho han demanat no sé quantes vegades. I després, com que ens podrem estendre, explicaré com estan aquestes converses tan complicades. Però per parlar de Mossos d'Esquadra, del seu desplegament, del seu naixement dins del Govern de la Generalitat quan Jordi Pujol era president, a vostè li sembla increïble, li podria semblar normal –normal– que no li preguntaren els periodistes que ho fan, al president de la Generalitat, sobre aquell tema en aquell moment concret? Seria exactament anormal no fer-ho. I després entrarem en consideracions sobre per què no respon o per què diu que no a les altres entrevistes, si vol.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a elaborar i difondre peces informatives i entrevistes relatives a l'activitat de polítics separatistes

323-00217/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris per elaborar i difondre peces informatives i entrevistes relatives a l'activitat de polítics separatistes. I la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia, diputats, diputades, membres de la corporació. Jo també volia començar condemnant les agressions que va patir el periodista Xavier Rius. I també vull mostrar la meua solidaritat amb tots els veïns i tots els comerciants de la Meridiana que estan perdent molts diners per culpa dels separatistes, i condemnar que tant el Govern de la Generalitat com l'alcalde de Barcelona permetin que dia rere dia es destorbi la vida dels catalans.

Bé, passant ja a la pregunta, el pas de Clara Ponsatí per aquest Parlament va ser molt breu i només ens va deixar, diria que malauradament, una intervenció, que, això sí, va ser digna del club de la comèdia. Entre altres coses, es va negar a respondre a la interpellació perquè deia que és que a aquelles hores no s'hi veia amb cor, i es va dedicar a perdre el temps dient que jo li feia escarafalls, amb la qual cosa va aconseguir que part de l'hemicicle no poguéssim contenir el riure.

Ara fa una setmana es va estrenar al Parlament Europeu, i la seva intervenció va aconseguir tenir ressò nacional i internacional. Per exemple, la Federació de Comunitats Jueves d'Espanya consideren les seves declaracions molt desafortunades, i el Comitè Jueu dels Estats Units, que és la principal associació jueva del món, també s'ha manifestat en contra de la intervenció de Clara Ponsatí, a la que acusa d'instrumentalitzar i banalitzar el genocidi de 6 milions de persones. Miri, ho han aconseguit: el món ens mira.

El que passa és que, quan mira el paperot que fan els separatistes, el món ens mira i s'horroritza i ho condemna. Normal que cap grup europeu vulgui ni la Clara Ponsatí ni el Puigdemont ni el Comín als seus grups parlamentaris. Jo crec que TV3, conscient del ridícul de Clara Ponsatí, només va emetre els quinze segons més salvables, TV3, que es dedica hores i hores a qualsevol cosa, per nímia que sigui, que facin els polítics separatistes. Doncs bé, en comptes de posar aquesta breu intervenció de poc més d'un minut van agafar quinze segons, i el presentador tampoc va fer cap referència a les seves afirmacions més delirants, que era tota la resta de la intervenció.

Senyor Sanchis, per què han privat els espectadors de TV3 del veritable contingut de la intervenció de Clara Ponsatí?

Gràcies.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Perdone, president. L'última..., per què en privat què? Perdó, és que no l'he entès massa bé.

Sonia Sierra Infante

Per què han privat els espectadors de TV3, que mereixen gaudir d'aquesta intervenció completa per fer-se una idea o, si més no, que el presentador faci un breu resum...

El president

Si...

Sonia Sierra Infante

...per què –és que m'ho ha preguntat ell– han privat els espectadors de TV3 del veritable contingut del que va ser la intervenció de Clara Ponsatí?

Gràcies.

El president

Senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

No, no, entenia «per què en privat» i no «per què han privat». Bé, jo també dedicaré els quinze primers segons de la meua intervenció –ja que vostès ho fan sovint– a solidaritzar-me amb tots aquells que lluiten per la llibertat d'expressió i d'opinió i amb tots aquells que lluiten també per la llibertat d'expressió, concentració i manifestació. Ho dic perquè ens anem manifestant tots, o anem opinant tots sobre això, i, per tant, a favor dels periodistes per informar i a favor dels concentrats i manifestants per concentrar-se i manifestar-se, d'acord amb la legalitat vigent, que és lo que vostès diuen tantes vegades i passa contínuament.

Senyora diputada, no sé com aclarir-me de vegades amb vostès. Si arribem a fer un especial Clara Ponsatí i hi posem tots els minuts que vostè considera que hauríem d'haver posat perquè ella quedés en evidència, com vostè no para de dir, doncs, segurament hauríem fet un especial Clara Ponsatí. I aleshores vostès vindrien aquí i dirien: «Quant de temps dediquen als diputats i als líders separatistes horribles, i quin protagonisme els donen.» Quan resulta que els periodistes que fan la informació trien una intervenció petita, vostè diu també la que haurien de fer.

I tornem al punt de partida habitual en el qual no ens movem habitualment, que és que vostès volen dir als periodistes les intervencions, els trossos i allò que han de dir. I aleshores jo li dic lo de sempre: ja m'ho miraré –vostè no parla d'això en una pregunta genèrica–, ja miraré exactament tota la intervenció i si el moment triat va ser l'adient. Però en últim extrem i si vostès no estan contents, doncs sempre poden vindre a una sala d'edició i dir-li al corresponsal quin és el segon o els minuts que vostès trien per deixar més en evidència el dimoni separatista.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Señor Sanchis, le aseguro que tengo mucho trabajo como para decirles a los editores lo que tienen que escoger. Pero entiendo que de una noticia se destaca precisamente lo que acaba generando noticias en el resto de medios.

Bueno, desde luego este no es el único favor que TV3 les ha hecho a estos tres eurodiputados, a los que, insisto, nadie quiere en el Parlamento Europeo. El 16 de enero los eurodiputados catalanes fueron invitados a un debate en el programa *Més 324*, un debate que se suponía que tenía que ser en igualdad de condiciones. Sin embargo, una vez allí los eurodiputados vieron que a Puigdemont le hacían una entrevista aparte, sin que el resto de los eurodiputados pudieran rebatirle ninguna de sus barbaridades.

El president

Senyora Sierra, se li ha acabat el temps.

Sonia Sierra Infante

Entonces, ¿por qué no se avisó a los eurodiputados de que Puigdemont iba a tener un trato de favor?

Gracias.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Quan diu vostè «la resta de mitjans», supose que deu ser la resta de mitjans que li agraden a vostè, perquè no crec que ni en aquest ni en altres temes tots els mitjans informen igual i destaquen les coses que han de destacar. Per tant, supose que hi ha alguns mitjans que destaquen allò que vostè vol que destaquen i uns altres que no. I nosaltres no estem contra la resta dels mitjans, sinó que potser –potser– opinem diferent en la importància de les notícies respecte a algun mitjà que vostè vol seguir. Segurament ho dic perquè jo vaig mirar-ho, això, i hi havia moltes tonalitats i moltes diferències respecte a com informaven en aquella història.

Bé, respecte... És que..., perdone, però és que no va ser així. És que aquella taula rodona era una taula rodona, efectivament, amb eurodiputats dels grups que tenen allà presència, però es feia posterior a una entrevista d'un eurodiputat que finalment havia aconseguit la seua acta. I, per tant, es va considerar que la notícia del dia era que hi havia un eurodiputat que fins aquell moment no havia estat reconegut com a tal i en aquell moment era reconegut. Si haguérem dit fer una taula, ho entendria perfectament, amb ell, que no hi pot ser i, per tant, tampoc seria una taula, seria una taula amb Skype, per dir-ho així. Però és que no se tractava d'això. I sí que se'ls va dir exactament això, que hi hauria primer una entrevista a l'eurodiputat, que era la notícia del dia i la gran actualitat del moment, d'aquells dos o tres últims dies, i després una taula de reflexions sobre aquest i altres temes amb diputats d'altres grups parlamentaris.

El president

Senyora Sierra, per què em demana la paraula?

Sonia Sierra Infante

Per contradiccions, si us plau.

El president

Trenta segons.

Sonia Sierra Infante

En primer lloc, no s'havia avisat els eurodiputats i, en segon lloc, no serveix l'excusa de que estava en un altre lloc perquè precisament l'eurodiputat Urtasun estava a Estrasburg i va fer el debat com la resta d'eurodiputats, però des d'un dúplex.

Gràcies.

El president

Gràcies.

El director de Televisió de Catalunya

Jo no m'he contradit en res. No, no. Jo li he explicat una cosa que a vostè no li agrada. Quan diuen això de «per contradiccions» sempre em crida l'atenció perquè jo crec que no m'he contradit en res.

I li ho torne a explicar: aquella persona era la notícia del dia, aquell eurodiputat era la notícia del dia, i, per tant, es va optar per entrevistar l'eurodiputat que era la notícia del dia i per fer una taula amb els altres eurodiputats. I es va avisar que era així.

El president

Gràcies, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Ja està.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a tractar Gonzalo Boye com una víctima per haver estat condemnat per delictes de col·laboració amb ETA

323-00218/12

...dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre els criteris per a tractar Gonzalo Boye com una víctima per haver estat condemnat per delictes de col·laboració amb ETA, i la fórmula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bien, señor Sanchis, el pasado 7 de febrero el programa *Està passant*, de TV3, entrevistaba al abogado de Puigdemont y Torra, el señor Gonzalo Boye, en una entrevista sobre la decisión de la Audiencia Nacional de embargarle sus bienes. El señor Boye recordemos que fue condenado a catorce años de prisión por colaborar con ETA en el secuestro del empresario Emiliano Revilla. Pues bien, la entrevista que le hicieron en TV3 al señor Boye –y mire que ya es decir lo que le voy a decir ahora– es probablemente el espectáculo más escandaloso de parcialidad y de falta de neutralidad de la televisión pública de Catalunya en todos estos años. Es una entrevista que yo recomiendo al conjunto de los ciudadanos de Catalunya y del resto de España que vean para que se den cuenta realmente de lo que puede llegar a hacer TV3.

En esta entrevista, la presentadora, Helena Melero, le preguntaba al señor Boye cosas tan surrealistas como: «Señor Boye, ¿usted considera que esta decisión de la Audiencia Nacional es un “a por ellos” de la justicia contra usted por ser abogado de Puigdemont?» O, por ejemplo, le preguntaba la señora Melero: «¿Estamos ante un caso de prevaricación, ante un caso claro de prevaricación?» O le preguntaba también la señora Melero al señor Boye: «¿Se siente usted víctima colateral de la judicialización de la política?» Finalmente, la presentadora acababa agradeciéndole a Boye su aclaración, porque ya les parecía a ellos, a TV3, que era un caso muy sorprendente.

Bien, a mí me parece que ha habido pocos ejemplos de utilización del lenguaje separatista, cuando hablan de judicialización de la política, de un caso claro de prevaricación, de un «a por ellos» judicial, me parece un caso paradigmático, la quintaesencia de la manipulación a la que TV3 nos ha acostumbrado. Y, de hecho, TV3 se supera cada día. Lo preocupante de este episodio, sinceramente, como reflexión incluso social, sociológica, es que haya pasado casi desapercibido, porque realmente es una entrevista que, insisto, le recomiendo al conjunto de los diputados del Parlamento y a los de esta comisión que vean esta entrevista y se den cuenta de las barbaridades que puede llegar a hacer TV3.

A mí me parece que han convertido ustedes TV3 ya no solo en un aparato de agitación y propaganda sino directamente en un auténtico circo de los disparates, un espectáculo que, a mi juicio, es inmoral porque es para disfrute y gozo de la parroquia separatista, nada más. Y ustedes lo hacen con absoluta naturalidad. De verdad, señor Sanchis, ¿a usted le parecen normales –le vuelvo a preguntar– todas esas preguntas? ¿No cree que un ciudadano catalán no separatista se alarmará? O, incluso, da igual que sea separatista o no, con un mínimo de sentido común y con un mínimo de espíritu autocrítico que vea estas preguntas al abogado de Torra y Puigdemont, un condenado a catorce años por colaboración con banda armada, que le hagan una entrevista que es un mensaje, ¿usted cree que eso es razonable, señor Sanchis?

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyor diputat, hauria d'haver-se deixat algun segon per a les conclusions finals, perquè ja veig que torna a fer-les abans de parlar jo. No passa res. És a dir, abans que jo li explique com va això, com deixar d'anar, vostè ja ha pres les seues conclusions claríssimes, i, per tant, de vegades sembla una mica..., no li he d'explicar jo com ha d'estructurar el seu discurs, però de vegades sembla que no estan esperant que contestem, o que els conteste jo, per arribar a conclusions claríssimes.

A veure, en primer lloc, no era el programa *Està passant* –ha tingut un *lapsus linguae* perquè de vegades les obsessions traeixen–, no era *Està passant*. No, no, el programa es diu *Tot es mou*. Això és important, perquè el programa *Està passant*, si no surt en aquesta sala cada dia dos vegades vostès no estan tranquils, i, per tant, dic: «Ep!, avui també havia de sortir *Està passant*.» No, és *Tot es mou*.

Escolte, no ho sé, eh? Me l'he vista, aquesta entrevista. Segurament faré com vostè, la proposaré als estudiants de periodisme i no sé quantes, i totes aquestes coses. Però també és veritat una cosa: hi ha una sèrie de gent que participa en els programes moltes vegades amb preguntes contínues sobre l'actualitat, o fins i tot de vegades analitzant aquella mateixa actualitat. I aleshores el tipus d'entrevista pot pecar, és veritat, d'una certa familiaritat.

Lo que no acabe de veure massa clar és que pequi de llenguatge separatista. Perquè si la paraula «prevaricació» és separatista, si la paraula no sé què tracte de favor a separatistes, si la paraula... Caram, al final aquí establirem un diccionari del separatisme que podria escriure jo mateix i m'agradaria que vostè el prologara. Però és que això no va així. Podem discutir exactament com és el to de l'entrevista; podem discutir i podem parlar, també –i jo estava disposat a fer-ho avui, si vostè no haguera tret les conclusions primeres–, de si era el to adequat o no era el to adequat en una entrevista que se n'anava de la col·laboració habitual o de les entrevistes habituals a advocats defensors, perquè l'implicava a ell directament, i segurament podríem dir: «Bé, això era més encertat o menys encertat.»

Però si vostè diu ja que això forma part de l'estratègia separatista per no sé quants si per no ser menys, doncs, ànim, vostè posa l'entrevista per les xarxes socials a vore què diu la gent. Jo li puc trobar a aquesta entrevista algun però, ja li ho he dit. Ara, li nega la màxima, com sempre. Però negar-li la màxima no serveix de res, perquè vostè, per negar-li aquesta màxima o per parlar-la hauria de fer les conclusions després de la meua intervenció. I fins i tot quan li reconec algun error o alguna falta en algun tractament, vostè continua pensant que això és perquè som una màquina de difusió i de no sé quantes coses més de propaganda separatista.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les accions per a donar compliment al punt 38 de la Resolució 735/XII del Parlament de Catalunya

323-00224/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les accions per donar compliment al punt 38 de la Resolució 735/XII, i la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Bon dia. Respiri fondo, senyor Sanchis, perquè li torno a parlar del senyor Jordi Pujol, però també, sobretot, perquè vostè és el director d'un mitjà de comunicació públic, que depèn del Parlament de Catalunya, que ha de respondre a

la ciutadania de Catalunya, i entre d'altres ho ha de fer en una sessió de control al Parlament, en aquesta comissió de control. I, per tant, li demano respostes institucionals i responsables, i no pas a la defensiva, per no dir una altra cosa, com les que ha estat donant en les respostes anteriors.

El senyor Jordi Pujol, al qual fan aparèixer a TV3 darrerament, trenca el silenci, i trenca, el silenci, parlant en un *30 minuts* sobre el 0,7 per cent del PIB que es destina a l'ajuda de cooperació als països pobres, i en un *Sense ficció* sobre els Mossos d'Esquadra. A vostè, segons una resposta que acaba de donar en aquesta mateixa sessió de control, li sembla bé o li sembla raonable fer sortir el senyor Jordi Pujol a parlar d'altres temes mentre no vol parlar del tema de la deixa de l'avi o de les diverses causes d'escàndols de corrupció, de frau fiscal, en què estan imputats ell i la seva família, ja no diguem sobre els casos del 3 per cent.

El Parlament de Catalunya, a conseqüència d'aquests dos reportatges, s'ha pronunciat, i ha dit que no li sembla bé, en una resolució aprovada l'altre dia en el Ple específic sobre la lluita contra la corrupció, i insta..., no, mandata els mitjans de comunicació públics, que depenen del Parlament de Catalunya, i, per tant, a vostè a que contextualitzin la informació, ofereixin diversos elements de judici als ciutadans, tenint present, a més, que el Parlament va retirar a l'expresident Jordi Pujol el tractament de molt honorable, l'oficina institucional i la pensió vitalícia i altres títols.

Per tant, senyor Sanchis, quines accions s'han pres, es pensen prendre des de la Direcció de Televisió de Catalunya per donar compliment a aquesta resolució del Parlament de Catalunya.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyora diputada, primera, jo no tinc cap to de defensa; només tinc to de defensa quan note un cert to també d'atac, si no, no val la pena la defensa. Vostè..., no veig que hi haja un to d'atac, sinó que hi ha un to d'aclariment.

Bé, i vostè ha dit també que a mi em sembla bé que l'expresident Jordi Pujol pugui opinar en alguns programes, quan no ho ha fet sobre el tema que realment l'afecta a ell directament, tema bastant greu. L'hi torne a dir: a mi no em sembla bé que l'expresident de la Generalitat no opine sobre aquell tema. Lo que sí que considere que és raonable és que quan se parla d'altres temes que afecten la seua presidència ell pugui parlar sobre allò, respecte a ell i respecte a qualsevol altre líder polític.

Vostè diu que va trencar el silenci. Dona, va anar també a una comissió de control, el silenci ja l'havia trencat. En tot cas, va trencar el silenci en dos minuts, en dos temes molt específics. Respecte a lo que parlem no l'ha trencat encara.

«Què estan fent vostès per corregir això?» Jo m'he llegit aquest punt, el punt, també, 38 d'aquella resolució, i tampoc no entenc ben bé... Si vol després mirem el redactat conjuntament, vostè i jo, mirem a veure exactament què ens demana. Però si el que ens demana és que el president Jordi Pujol no aparega en cap altra intervenció fins que no es deixi entrevistar sobre el 3 per cent o sobre els seus litigis i sobre les acusacions greus que hi ha sobre la seua família, li diré que això aquí no es concreta d'aquesta manera, i no veig per què no ho hajam de fer. I si el que ens demana és com pensem corregir per poder entrevistar o fer un programa específic en què el president Pujol o la família Pujol parlen d'aquests temes, li diré que fa molt de temps que ho intentem, i ho continuem intentant. I amb una miqueta més de temps li puc explicar què és lo que s'ha aconseguit o per on anem, tant respecte a les productores com respecte a programes de Televisió de Catalunya.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Molt breument, tres idees. «Trencar el silenci» ho deien vostès en l'anunci sobre el *30 minuts* en què parlava el senyor Pujol del 0,7 per cent.

Li dic dos propostes de com haurien de donar compliment a aquesta resolució del Parlament. Una, i ho diu clarament la resolució: contextualitzar la informació. De fet, fer periodisme. I, per tant, vostès haurien d'haver contextualitzat en aquestes dues aparicions del Jordi Pujol la resta d'elements que afecten aquesta persona.

I dos, per a quan un reportatge documental, especial informatiu o el que calgui sobre els escàndols de frau fiscal d'ell i la seva família o sobre la trama del 3 per cent? No n'hi ha hagut ni un. I no cal que parli el senyor Pujol si no vol parlar. Quantes vegades no s'han fet informacions sobre casos...

El president

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

...intentant que aquella font parli, i si no parla, parlen la resta.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Tinc una llista aquí –em sembla que són trenta-cinc folis– de totes les vegades que s'ha parlat sobre aquest tema en Televisió de Catalunya. El que resulta absolutament injust és dir que perquè no s'ha fet un documental o un *30 minuts* no s'haja parlat del tema. No hi ha de cap altre tema en aquest país d'actualitat que s'haja parlat més en TV3 que de totes les irregularitats i tots els presumptes delictes de la família Pujol. Punt número u. I tinc la llista aquí perquè ho veja vostè per programes, per dies, etcètera. Fins i tot, la transmissió en directe de la comissió de control que es va fer en aquesta casa.

Segona. Va haver-hi un tuit que jo mateix, quan vaig veure que es publicava, em va semblar que era improcedent –trencar el silenci–, perquè parlar del 0,7 per cent o dels Mossos no és cap trencament de silenci. Què vol que li diga? De vegades passen coses, també ens passen coses que no ens haurien de passar i després les intentem corregir.

«Contextualitzar els elements.» Es contextualitzaven en aquell moment respecte al que es deia. Si el seu govern no estava a favor del 0,7 per cent, que a molta gent li semblarà que això és una barbaritat,...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...contextualitzaven.

I acabe –l'última pregunta, president, per contestar-l'hi–: «Quan faran vostès aquest documental o quan faran això?» Quan es donin les condicions que marca el llibre d'estil per fer-ho. I quan tinga una mica més de temps li diré quines són aquestes condicions per poder-ho fer. O quan alguna productora de fora ens vinga amb aquest producte...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...i haja pogut superar aquestes condicions.

El president

...ja se li ha acabat el temps.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la contractació de productores

323-00229/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre la contractació de productores, i la formula el diputat Daniel Serrano, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular. Té la paraula.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Señor Sanchis, ¿qué criterios utiliza la Televisión de Catalunya a la hora de contratar a una u otra productora para la emisión de contenidos en la cadena?

Gracias.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs, com vostè ja deu saber-ho, senyor diputat, les que marca la normativa vigent i les que marquen tots els nostres criteris i tota la nostra normativa també. És a dir, tenim un portal obert, una productora presenta una proposta, i aquesta proposta s'estudia en funció de, a, la qualitat del programa, la possibilitat que ha d'oferir, també, de servei públic, la possibilitat d'audiència, el pressupost que determina, i també la nostra capacitat pressupostària per poder-lo adquirir. I, finalment, es mira exactament en quina franja horària podríem donar un programa que ens interessa. Aquests solen ser els criteris normals, senyor diputat.

El president

Senyor Serrano, té la paraula.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. Escuchándole a usted da la sensación de que, efectivamente, siguen el manual de buenas prácticas a la hora de contratar con las productoras. El problema es que la realidad y la actualidad le desmienten. Le he reiterado en alguna ocasión que la calidad de no pocos programas de estas productoras era algo que como mínimo estaba en cuestión. Lo que no estaba en cuestión, y así usted efectivamente me lo reconoció una vez, es que en alguna ocasión algunos responsables de estas productoras, o algunos presentadores, colaboradores, de estos programas, no guardaban las más elementales normas de respeto hacia determinadas personas y colectivos.

Y usted se comprometió aquí a realizar una especie de código de buenas prácticas para que lo llevaran a cabo estas productoras y estos programas, y de momento de este código no sabemos nada, entendiendo, además, que, en el caso de incumplimiento de este código, pues, la televisión pública o bien resolvería los contratos con estas productoras, o bien no procedería a la renovación de dichos contratos. Pero hasta la fecha, de momento de ese código no sabemos nada.

Sí que, lamentablemente, siguen produciéndose episodios bastante condenables, ¿no? Y le voy a poner un ejemplo, porque a usted le gustan siempre los ejemplos, y son dos ejemplos recientes. Por un lado, hace poco conocimos que la fiscalía había denunciado al señor Toni Soler por el gag contra los Mossos d'Esquadra por un delito supuestamente de injurias, y en ese sentido parece que el fiscal se lo toma más serio que usted. Y recientemente también hemos conocido que la Audiencia Nacional acordó el registro de la productora Triacom Audiovisual por su presunta implicación en la trama del 3 por ciento y de la financiación irregular de Convergència i Unió mediante la emisión de facturas falsas.

Señor Sanchis, ¿qué pasa con las productoras con las que contrata TV3? Porque ya ve que, por un motivo u otro, siempre son noticias, y no precisamente positivas.

Y en ese sentido me gustaría que nos aclarara cuestiones. Por un lado, las relaciones habidas y que todavía existen entre TV3 y la productora Triacom. Y si se va a proceder o no a la suspensión de las relaciones contractuales que todavía se mantienen con dicha productora.

Y me interesa también mucho, para que conste en acta, que me responda a usted si esto es un episodio puntual o si, por el contrario, en el futuro vamos a seguir conociendo episodios parecidos, similares relacionados con tramas corruptas o de partidos políticos o de objetivos políticos, y me gustaría que usted me lo indicara porque estoy muy interesado a este respecto.

En cualquier caso, señor Sanchis, por un motivo u otro las productoras siempre son noticia y no de forma positiva. Por tanto, entienda que yo le haga responsable a usted de esa situación, y que si no se ve capacitado para poner orden con estas productoras lo mejor es que abandone su cargo y se marche a casa, porque es mucho más digno que mantener esa situación, que entiendo que no es del todo ya aceptable.

El president

Senyor Serrano, gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor diputat, sap quantes productores treballen per TV3? Ho sap? Sap vostè que estem parlant de desenes i desenes de centenars de productores? Sap vostè...? No, no, sí, sí. El sector audiovisual d'aquest país, i ells mateixos ho diuen, la coordinadora que tenen d'empreses audiovisuals, que es Proa, ho diu una i una altra vegada, depenen en bona mesura de les contractacions que puguen arribar de la televisió pública d'aquest país. I, escolte, no s'estranye que això és així. Sap quantes productores hi ha? Per què no parlar amb la gent de Proa i els pregunta quina relació contractual tenim amb totes?

Vostè ve aquí amb una història d'una productora que va passar fa sis o set anys o vuit anys, que, per tant..., més, inclús, que a mi no m'incumbeix directament, però que és igual, estic disposat a assumir la competència que tinguera, i que, a més a més, ha canviat de propietat, ha canviat de propietat en els últims mesos. És a dir, nosaltres... I m'està demanant que jo trenqui una relació contractual que igual podria acabar girant-se en contra de l'empresa que representa i, per tant, em podrien acusar a mi de no sé també quants càrrecs per haver afavorit això. No, no, escolte, és que això és així. Quan hi ha un contracte, quan hi ha contractes sobre determinats programes, hem de veure, si vol, amb l'empresa que ara s'ha quedat aquesta productora, podem demanar-l'hi i podem dir-li: «Miri, trenquem la relació contractual per una història que va passar fa vuit anys i per una empresa que ja no és la que era.» A veure si el nou encarregat o responsable d'aquesta empresa està content amb la decisió i no ens porta també a tribunals. Punt número 1.

I punt número 2. Parlava vostè de tuits, però de sobte ha anat a parlar d'una frase absolutament desgraciada que es va fer infortunada en un programa i de la qual el responsable del programa ja va demanar excuses, ja va demanar disculpes. I ara vostè diu: «Home, el fiscal sí que...» D'acord, el fiscal –d'acord, el fiscal. I si resulta que després, quan això arriba a judici...? O és que vostè no creu en la presumpció d'innocència? I si resulta que quan arriba a judici resulta que tot això queda en no res.

Ara vostè vol que jo prenga una decisió respecte a una frase desafortunada en un programa del qual després es van demanar disculpes perquè el fiscal ha iniciat accions? Per això nosaltres hem de trencar la relació contractual, també, amb aquesta empresa i totes les conseqüències legals que se'n deriven? Senyor diputat, vostè sí que vol que jo me'n vaja a casa, però emmanillat. Segurament... No home, no, per malversació,...

El president

Senyor Sanchis,...

El director de Televisió de Catalunya

...per... No, és veritat.

El president

...se li ha acabat el temps.

El director de Televisió de Catalunya

És a dir, no es preocupe que soc responsable dels meus actes, i que intentaré actuar sempre d'acord amb els interessos de l'empresa.

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les possibilitats de posar en marxa l'estudi 17 de l'emissora al Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya a Terrassa

323-00226/12

...dirigida al director de Catalunya Ràdio, sobre les possibilitats de posar en marxa l'estudi 17 de l'emissora al Museu de la Ciència a Terrassa, i la formula el diputat José Rodríguez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

José Rodríguez Fernández

Gràcies, president. Primer de tot, en nom del meu grup volia condemnar l'atemptat terrorista d'extrema dreta que va succeir ahir a Alemanya, a Hanau. I, sobretot, doncs, considerem també que tots tenim responsabilitats quan blanquegem forces d'extrema dreta, hi pactem, o bé alguns mitjans públics els donen espais per difondre les seves idees. Per sort, els mitjans de comunicació públics catalans no cauen en aquest parany.

Volia parlar, en tot cas, d'un altre tema, d'una cosa no tan greu; volia parlar sobre la presència d'un estudi de Catalunya Ràdio al Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya. I vincular la ràdio amb la ciència és una cosa una cosa molt interessant, perquè un dels premis Nobel, compartit entre Marconi i Braun, de física, és un premi Nobel per poder començar a fer les primeres emissions radiofòniques a la Terra. De fet, diuen que la primera cosa que una civilització fora del planeta Terra podria trobar de nosaltres són les emissions de ràdio. Per tant, relacionar la ciència amb la ràdio és molt important; explicar, divulgar la ràdio com una part de la ciència i la tecnologia és un encert.

Volíem dir-li que, a part de felicitar-lo per això, a aquest estudi radiofònic, que comptava amb un control i locutori, també hi ha un espai per fer activitats amb grups, es pot fer servir com a unitat mòbil i es complementa amb una exposició sobre la història de la ràdio des de finals del segle XIX fins a l'actualitat. Sabem la iniciativa, que entenem com a voluntat, aquesta, de visualitzar el mitjà radiofònic com a preferent en el tema de la ciència i la tecnologia.

I ens agradaria saber-ne més: com vol aprofitar tota aquesta instal·lació, quins objectius s'han fixat en la creació d'aquest nou espai, quins públics s'han marcat com a prioritats perquè puguin gaudir d'aquesta experiència, i si hi ha altres iniciatives semblants que estiguin gestant també des de Catalunya Ràdio que ajudin a relacionar la ràdio amb la ciència, amb la tecnologia, que creiem que és una peça clau en l'esforç de divulgació.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals (Saül Gordillo Bernárdez)

Gràcies, senyor president. Bon dia a tothom. Doncs, el dia 11 de febrer vam inaugurar aquest estudi, que és l'estudi 17 de Catalunya Ràdio. És el primer estudi que té Catalunya Ràdio fora dels seus estudis de Diagonal, 614, dins de la demarcació de Barcelona. Està en el Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya, que és un dels tres museus nacionals reconeguts per aquest Parlament. En el fons el que hem fet és un material que ja no utilitzàvem, doncs, posar-lo a disposició del museu perquè pugui enriquir les visites, que són més de 150.000 persones les que al cap de l'any passen per aquest equipament cultural.

I la idea és que hi hagi un espai, que ja hi és, de divulgació de la ràdio, on la presència de Catalunya Ràdio és rellevant, que, a més a més, permeti la interacció amb els visitants, amb els estudiants que passen pel museu. Poden fer continguts de ràdio i poden fer tallers de ràdio gràcies a aquest material cedit al museu. Es poden enregistrar amb molt bona qualitat; es pot emetre des d'allà. De fet, ja hi ha alguna emissora municipal que ha demanat d'utilitzar aquest estudi per enregistrar programes. És un espai on, a més a més, si calgués, els nostres professionals hi poden anar com a punt de suport i com a espai físic per poder enregistrar, emetre o elaborar alguna crònica. De fet, el dia 11 de febrer vam fer el concurs d'*El matí de Catalunya Ràdio* des d'allà, en directe; hi havia visites del museu, hi havia autoritats, hi havia concursants i professionals de la casa.

I el que hem fet des de Catalunya Ràdio és formar els tècnics del museu perquè sàpiguen com funciona aquest equipament i perquè li puguin treure el màxim de profit possible. No descartem que part dels continguts que puguin enregistrar-se i que es penjaran a la web del museu també es puguin acabar difonent en la part de *podcast* de la web de Catalunya Ràdio.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els criteris emprats per a elaborar i difondre peces informatives i entrevistes a polítics condemnats per delictes contra l'ordre públic constitucional

322-00162/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre els criteris emprats per elaborar i difondre peces informatives, i la formula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente. Bien, me quiero sumar a la condena que ha hecho el diputado d'Esquerra Republicana sobre el atentado acaecido en Alemania, y me quiero sumar también a la condena de la extrema derecha en España y en Europa. Sí que le quiero decir, señor Rodríguez, que tiene que tener en cuenta una cosa: sus socios de gobierno, con quienes ustedes gobiernan en Catalunya, el señor Puigdemont, ha intentado entrar en diversos grupos, eurogrupos en el Parlamento Europeo, y la respuesta que le han dado, por ejemplo, el Grupo de los Verdes es, literalmente, que no le aceptan...

El president

Senyor Martín Blanco, s'ha de dirigir la pregunta als compareixents, si us plau.

Ignacio Martín Blanco

Sí, acabo... (*Veus de fons.*) Sí, demani per allusions. El señor Puigdemont, su socio de gobierno, ha pedido entrar en el Grupo de los Verdes (*veus de fons*) en el Europarlamento, y no le han dejado por su discurso identitario y por sus vínculos con la extrema derecha.

El president

Senyor Martín...

Ignacio Martín Blanco

Así que quien tiene que romper sus pactos con la extrema derecha son ustedes, señor Rodríguez.

El president

Senyor Martín Blanco, si us plau.

Ignacio Martín Blanco

Disculpe, señor presidente. Era necesario decirle quienes pactan con la extrema derecha.

Eduard Pujol i Bonell

No serveix de res demanar disculpes quan de manera clara s'està faltant el respecte...

El president

Senyor Pujol, (*veus de fons*) no té la paraula, no té la paraula...

Eduard Pujol i Bonell

Perquè això és un mecanisme molt fàcil.

El president

Senyor Pujol, vostè...

Eduard Pujol i Bonell

Oi que el que estic fent no està bé?

El president

Senyor Pujol, no té la paraula.

Eduard Pujol i Bonell

Oi que el que estic fent no està bé?

El president

Vostè no té la paraula.

Eduard Pujol i Bonell

El que serveix és fer-ho malament i després demanar perdó.

El president

Senyor Pujol, el crido a l'ordre, el crido a l'ordre!

Eduard Pujol i Bonell

El que li demano és que controlï aquestes actituds.

El president

Senyor Pujol, si us plau, vostè no té la paraula i el crido a l'ordre. I, a més, vostè sap perfectament que tots els grups parlamentaris s'interpel·len els uns als altres. Si us plau. Senyor Martín Blanco...

Ignacio Martín Blanco

Señor presidente, ha corrido mucho el tiempo.

El president

No, senyor Martín Blanco...

Ignacio Martín Blanco

Ha corrido demasiado el tiempo, disculpe. Hagamos también las cosas justas.

Sí, señora Llorach, antes el señor Sánchez se quejaba de que acusásemos a TV3 de utilizar un lenguaje a la medida de los partidos separatistas. Yo le quiero preguntar ahora a usted si a usted le parece razonable que en TV3 se diga que el señor Romeva, un condenado por sedición y por malversación de fondos públicos, está en prisión por motivos políticos y que lo está por haber ejecutado el proceso separatista. ¿A usted le parece razonable?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (Núria Llorach i Boladeras)

Doncs, suposo que el fet que TV3 entrevistí Romeva des dels serveis informatius és raonable del tot, sí.

El president

Senyor Martín Blanco, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Yo, de verdad, me quedo perplejo. Casi es mejor utilizar los dos minutos de la pregunta para hacer referencias a otros grupos, porque, ciertamente, la respuesta me parece delirante. No le he preguntado si a usted le parece normal que se entreviste a Romeva, ni siquiera le he preguntado eso. Le digo si le parece normal que se diga en TV3 que Romeva está en prisión –insisto, un condenado por sedición y por malversación de fondos públicos– por motivos políticos; que la televisión que pagamos todos los catalanes diga directamente que un señor que está condenado por delitos gravísimos lo está, está en prisión, por motivos políticos. Insisto en la comparación: es como decir que el señor Bárcenas está en prisión por motivos políticos porque era un miembro de un partido político, o que el señor Rato ingresó en prisión por motivos políticos.

De verdad, es una tomadura de pelo que los catalanes, que pagamos con nuestros impuestos una televisión pública que nos resulta muy onerosa, carísima, un dinero que podría ir a otras cosas pero que va a la televisión pública, tengamos que aguantar que se diga en la televisión pública que un señor como el señor Romeva, insisto, condenado en un juicio absolutamente justo y con todas las garantías, condenado por delitos gravísimos, nos digan que está en prisión por motivos políticos, porque a ustedes les parece que está allí por motivos políticos. No lo está. Y dígame si a usted le parece razonable.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, tornem al mateix que li ha dit abans el director de televisió: és vostè, senyor diputat, el que ha de dir què han de preguntar els nostres professionals i com ho han de fer a la gent que intervé en les entrevistes de la corporació? Creiem que no, que no és vostè el que ho ha de dir. Els professionals decideixen quines preguntes fan i com s'adrecen a aquestes persones entrevistades. Per tant, no li veig cap problema a com s'adrecin els nostres professionals als entrevistats, sigui el senyor Romeva o sigui qualsevol altre entrevistat.

El president

Senyor Rodríguez, per què em demana la paraula?

José Rodríguez Fernández

Per allusions, president.

El president

Trenta segons.

José Rodríguez Fernández

Només respondre al diputat Martín Blanco que no soc jo ni el meu partit qui governa amb Vox, no soc jo ni el meu partit qui es manifesta amb nazis, i no soc jo ni el meu partit qui fa electoralisme en aquest Parlament amb el tema del terrorisme.

Gràcies.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la utilització de TV3 com a entitat instrumental per a la indiciària comissió de delictes de corrupció i el finançament il·legal de partits polítics

322-00163/12

...dirigida a la presidenta en funcions, sobre la utilització de TV3 com a entitat instrumental, i la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. Nosotros tenemos la suerte de poder decir con la cabeza bien alta que estamos siempre al lado de las víctimas y no vamos en las mismas listas que los amigos de los etarras.

Y antes de la pregunta una previa al señor Sanchis. Usted ha dicho que no ha habido contradicciones. Me confirma que no es que haya habido contradicciones es que directamente ha mentido. Los eurodiputados no sabían las condiciones que se iban a encontrar a ese debate cuando fueron. Usted ha dicho que es que Puigdemont era la noticia el día. ¿Sabe cuál era realmente la noticia del día? Que en el Parlamento Europeo nadie le hizo ni caso al señor Puigdemont.

És evident que TV3 forma part del procés, i el procés és per sobre de tot una maniobra per tapar la corrupció de Convergència. El que passa és que tenen tanta corrupció que no han trobat una estelada prou gran per tapar-la. Però el que sí que tapa TV3 tant com pot és la corrupció dels separatistes. Hem parlat avui a bastament del tema de Jordi Pujol, que el presenten com si fos un honorable expresident de la Generalitat en comptes del corrupte que en realitat és. Corrupte i pare de tota una nissaga de corruptes, tant pel que fa als seus fills biològics com als seus fills polítics. I cal recordar que TV3 és també filla del pujolisme, i no està lliure ara de sospites de la trama corrupta del 3 per cent. I fa un parell de setmanes vam saber que s'està investigant la productora Triacom Audiovisual per possible finançament irregular i blanqueig de diners de Convergència, i el president d'aquesta productora, Oriol Carbó, va ser gerent de TV3, i està sent investigat per desviar diners per a Convergència. Com podem veure, tot queda a casa, a la casa de la corrupció de Convergència, que van canviant de nom a veure si ens oblidem que són els mateixos fent el mateix, que és robar en nom de Catalunya.

Tot i respectar la presumpció d'innocència, com no podria ser de cap altra manera, la meua pregunta és: més enllà de tenir una TV3 processista fins la nàusea, tenim també una TV3 corrupta?

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Ni TV3 és processista ni TV3 és corrupta, senyora diputada. Jo li agrairia que parlés amb una mica més de respecte de la institució que presideixo, l'hi agrairia. Perquè TV3 té 2.400 professionals que fan molt bé la seva feina, i uns directius que intenten dia a dia portar aquesta casa a bon port. Per tant, li agrairia que no fes afirmacions que no són en absolut veritat.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Gracias, señor presidente. Señora Llorach, ¿usted entiende lo que es una oración enunciativa afirmativa y lo que es una oración interrogativa? Porque parece que no lo tiene muy claro. Nosotros respetamos la presunción de inocencia, y no diremos que TV3 es corrupta o no hasta que no haya una sentencia. Pero lo que sí que es evidente es que TV3 intenta tapar la corrupción de los políticos separatistas tanto como pueden. Es que hemos hablado de Pujol, pero está también la señora Laura Borràs, que, pese a que tiene unos *mails* bastante claritos que dan instrucciones de cómo trocear contratos y cómo presentar presupuestos falsos, ustedes la presentan también como una víctima de la persecución política. ¿Por qué hablan de judicialización de la política cuando es única y exclusivamente corrupción? Que, además, en aquel momento la señora Borràs ni tan siquiera era política, y se dedicó a hacer sus «trapis» con su amigo condenado por narcotráfico y falsificación de monedas. Lo de «trapis» son palabras literales del amigo narcotraficante de la señora Borràs, yo no suelo utilizar...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

Gracias.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sincerament, senyora diputada, li agrairia que em mantingués el respecte. Jo li guardo el respecte a vostè quan m'adreço a vostè. I també li agrairia que fes preguntes sobre la feina de l'administradora única de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, no de les seves filies i fòbies. I de tot el que m'ha preguntat, jo, com a administradora única, no tinc per què contestar-li absolutament re.

El president

Doncs, passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre l'aposta de la Corporació per a promoure l'aranès

322-00166/12

...dirigida a la presidenta en funcions, sobre l'aposta de la corporació per promoure l'aranès, i la formula la diputada Anna Geli, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Anna Geli i España

Gràcies, president, diputades, diputats... Bon dia senhor Sanchis, senhor Gordillo, senhora Llorach. Abans d'arren, dètz segones entà solidarizar-mos tanben damb er atemptat der aute dia en Alemanha, er atemptat racista, e refermar-mos tanben tamb aguesta Euròpa que mos agrade dera democràcia, des drets e des libertats, e tanben saludar as estudiants dera Universitat Blanquerna qu'aué son ací e mos acompanyen.

Ben, era mia pregunta va dirigida ara senhora Llorach: dies en darrèr, eth Conselh Generau d'Aran e era Corporacion Catalana de Mieis Audiovisuaus, donques, estèren ena Val d'Aran entà presentar... entà méter en valor, diguéssem, er aranés enes mieis de comunicacion... un sector, er audiovisuau, qu'a nosati mos manque, èm mancadí; er usatge sociu der aranés ei mancat, per tant, auem de besonh aguesti mieis de comunicacion en aranés, auem de besonh aguesta preséncia der aranés e auem de besonh que se desplegue era Lei d'Aran ena totau totalitat.

Per tant, aguesta conferéncia que vosté presentèc, donques, mos dèc ues... ua sèria, donques, d'idees, de projèctes que semble èster qu'era Corporacion amiarà entà deuant, per tant mos congratulam e, per tant, volem arregraïr aguesta sensibilitat de cap as aranesi perque non sonque son es sòs es que hèn possible que sigue o que i age mès preséncia der aranés enes mieis de comunicacion senon qu'ei era sensibilitat qu'a Catalonha de cap as aranesi, causa que, per exemple, non a ua auta television publica coma poderie èster Television Espanhòla.

Per tant, des d'aciu li voleríem preguntar, donques, en qué consistirà aguest contracte programa qu'er aranés, donques, age aguesta sufisenta aportacion e quines son aguestes apòstes dera Corporacion Catalana de Mieis Audiovisuaus, qu'en principi, segons mos auancèc serien, donques, entath léser e era programacion infantila.

Fòrça gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, primer dir-li que, malauradament, no li puc contestar en aranès. M'agradaria, perquè això voldria dir que coneixem també la riquesa del llenguatge de Catalunya, i que jo pogués saber una altra llengua m'enriquiria a mi també personalment. Per tant, primer de tot, disculpar-me per no poder contestar en aranès.

Important, important el compromís públic que vam adquirir fa escassament un mes a la Val d'Aran amb el síndic d'Aran per intentar posar en marxa el que hauria de ser un espai de comunicació aranès. Ja havíem fet un altre conveni amb l'anterior síndic, i hem intentat que l'Aran estigués més present, si fos possible, a tota la programació que fan tant TV3 com Catalunya Ràdio. Això ens ha portat a tenir més de cinc-centes hores noves cada any de programació en aranès.

Però volem anar una mica més enllà. Per què? Perquè, per exemple, els nens i nenes de l'Aran tenen dret també a veure dibuixos animats en aranès, cosa que poden fer molt poques vegades. Tenim alguns programes traduïts a l'aranès, com *Una mà de contes* i alguns capítols de *Les Tres Bessones*. Però un dels compromisos

que anuncio avui aquí en el Parlament és que, com saben, cada any hi han com a mínim tres capítols nous d'*Una mà de contes* que es produeixen a partir dels tres millors projectes, el guanyador i els dos finalistes, dels Jocs Florals Escolars de Catalunya per fer el que se'n diu el «conte audiovisual il·lustrat». Doncs, el meu compromís és que aquest any, el compromís de la corporació que aquests tres contes no només es faran en català sinó que també es faran en aranès. I aquí és on començarem a posar fil a l'agulla per anar incorporant..., quan tinguem aprovat el nou contracte programa, en el marc del contracte programa hi ha una part de promoció de l'aranès, i és on podem incorporar totes aquelles accions que de comú acord amb el síndic d'Aran puguem fer per ampliar aquest espai de comunicació aranès.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre les actuacions en compliment de la Llei 7/2019, relativa al Consell de l'Audiovisual i a la corporació

322-00167/12

...dirigida a la presidenta en funcions, sobre les actuacions en compliment de la Llei 7/2019, relativa al Consell de l'Audiovisual i de la corporació, i la formula la diputada Marta Ribas, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Sí; senyora Llorach, com bé sap, el 14 de novembre aprovàvem al Parlament la Llei 7/2019 que, entre d'altres, modifica la Llei de la corporació. Evidentment, l'objectiu principal d'aquesta modificació era la renovació del consell de govern de la corporació per majories reforçades. Ja li faig jo directament l'autocrítica. Aquí som el Parlament que no estem fent ara la nostra feina, que és aplicar la llei, complir aquesta llei, fer aquesta renovació del govern de la corporació, per tant, també de la presidència, perquè els grups majoritaris no estan sent capaços de desbloquejar aquesta situació. I, bé, ja li faig directament l'autocrítica.

Però la llei és vigent, i no només diu això. I, per tant, mentrestant vostès són el govern de la corporació, i, per tant, haurien d'estar, i això és el que li pregunto, fent accions per al compliment dels diversos elements extres que vam modificar respecte de la corporació en aquesta llei. Especialment, per exemple, en elements de reforç de la participació dels treballadors i treballadores, o del règim d'incompatibilitats dels càrrecs, o del reforç del paper del Consell Assessor de Continguts. Què estan fent des del consell de govern per complir la llei?

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, aquest consell de govern ja ha iniciat procediments interns necessaris per començar a implementar tots els apartats nous que la Llei 7/19 ha introduït en la Llei de la corporació. A la llei consta que hauríem de desenvolupar dos plans estructurals: un pla de participació que fomenti la col·laboració dels treballadors i un pla de funcions que defineixi les estructures internes adients. En aquest sentit, sàpiga que ja fa gairebé tres setmanes que el consell de govern va acordar encarregar a la Direcció d'Estratègia i Recursos Humans que elaborés els treballs preparatoris i la metodologia perquè aquests dos plans, el

de participació i el de funcions, aquests dos plans estructurals, es poguessin dur a terme.

Pel que fa al contracte programa, que també em demanava en la seva exposició, ja he tingut ocasió d'expressar-me aquí en aquesta cambra que sota la coordinació de la consellera Marzoa s'han començat els treballs. El document ja està acabat i puc anunciar aquí al Parlament que dimecres que ve portaré a consell de govern tot l'inici dels treballs que es corresponen a partir d'aquest avantprojecte, que són trametre en els comitès d'empresa de ràdio i de televisió aquest contracte programa perquè facin els informes preceptius no vinculants que estableix l'article 11 de la Llei 11/2007, així com també l'informe preceptiu que ha de fer el Consell Assessor de Continguts i Programació. Però, donat que el Parlament en el canvi legislatiu parla d'altres àmbits de participació dels treballadors, ho farem extensiu també perquè facin informes preceptius als dos consells d'informació i al Consell Professional de Continguts.

Per tant, per primera vegada el contracte programa, que, un cop hi hagin les aportacions dels treballadors en aquests cinc àmbits que he dit, l'aprovi de nou el consell de govern, es trametrà al Govern de la Generalitat per tal de que continuï la seva tramitació amb l'exposició pública, amb la negociació bilateral que hi haurà d'haver entre la corporació i el Govern per assignar-li el pressupost necessari. I, per tant, com veu, ja hem endegat les tasques que la nova llei que vostès..., els canvis legislatius vinculats a la corporació que ens van encarregar, i intentarem seguir desplegant tot allò que la llei ens ha encomanat de nou.

El president

Gràcies. Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Doncs me n'alegro, m'alegro que estiguin en marxa. La urgència, evidentment, és el contracte programa, i la instància legislativa, vull dir, l'obligació per llei de la participació dels treballadors i treballadores en el contracte programa. Doncs, espero que es compleixi aviat.

Evidentment, m'alegro especialment que el pla de participació per estructurar la participació de treballadors i treballadores, però també el pla de funcions, que són dos esmenes que vam introduir nosaltres a la llei a partir de propostes que venien dels treballadors i treballadores de TV3, especialment de la comissió de cogestió..., doncs, s'estigui treballant *en ello*.

I només insistir-li en un últim element. La llei també fixa que s'equipara la condició dels membres dels consells de govern de la corporació a la d'alts càrrecs de la Generalitat, tant en incompatibilitats com en retribucions, a banda de l'obligació de declaració d'incompatibilitats o conflictes d'interessos. Per tant, em sembla que no tindrà temps de respondre, però com a mínim que quedi formalment la instància, ja que a més estem parlant ara d'època de pressupostos, espero que aquesta vegada, no?, s'estigui complint amb tots els càrrecs directius del consell de govern de la corporació i dels mitjans de la corporació aquesta equiparació en incompatibilitats i en retribucions als alts càrrecs de la Generalitat.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels sobre el tractament de la figura de Jordi Pujol i Soley als canals de la corporació

322-00168/12

...dirigida a la presidenta en funcions, sobre el tractament de la figura de Jordi Pujol, i la formula la diputada Beatriz Silva, del Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Buenos días, señora Llorach. Yo volveré al tema de la cobertura que está dando TV3 al señor Jordi Pujol. Como ya se comentó en esta comisión, el 7 de febrero pasado, el Parlament aprobó una propuesta de resolución presentada por mi grupo parlamentario, en la que se constata que TV3 ha sido incapaz de dedicar un espacio a los casos de corrupción, fraude y evasión de impuestos que involucran al señor Pujol, a su mujer y a sus siete hijos. Esta resolución pide tomar medidas. Quiero preguntarle a usted, como máxima responsable de nuestros medios públicos, qué medidas adoptará, porque también me gustaría saber por qué hasta ahora no se ha hecho nada, porque han pasado más de cinco años desde que el señor Pujol confesó que tenía una fortuna oculta. Desde que usted es presidenta, ¿no se le ha pasado por la mente que no es normal que TV3 no haga una cobertura especial de este tema y que ahora le comience a entrevistar sobre otras cosas?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, el director de la Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis, ha contestat a bastament aquest tema i jo li he respost nou preguntes parlamentàries i una sol·licitud de documentació vinculades a aquesta qüestió. No tinc massa cosa més a afegir. Ell els ha explicat que s'ha tractat aquest tema fins al dia d'avui d'aquesta manera i, per tant, més enllà de reiterar que durant els vuit mesos que va durar la comissió parlamentària es va seguir en directe a Catalunya Ràdio i a TV3, que les informacions sobre la família Pujol van centrar les informacions del *TN* en més de cent vuitanta ocasions. A més, com és lògic, es va tractar el tema de forma intensiva a *Els Matins*, al *Més 324*. Hi han hagut dos documentals del *Sense ficció*, «Veritats de mentida» i «Les clavegueres d'Interior», en els quals també s'ha tractat aquest tema. Per tant, quan els serveis informatius –el director n'ha parlat abans– ho considerin i arribi una proposta d'alguna productora, com ha dit el director, o d'altres, doncs es tirarà endavant aquest tema, si els serveis informatius de la casa així ho consideren.

El president

Senyora Silva té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Señora Llorach, me gustaría recordarle que hay un mandato parlamentario, por eso le estoy preguntando, y me gustaría recordarle también que no estamos hablando de un caso en que haya presunción de inocencia. Jordi Pujol reconoció que había cometido un delito muy grave, de fraude fiscal, compatibilizando este delito con el máximo grado de representación de la Generalitat de Cataluña durante veintitrés años. Es un evasor de capitales confeso pendiente de juicio. No es normal que nuestros medios públicos no hablen de esto en profundidad. ¿En qué otro lugar de Europa hay un caso similar en que, a un expresidente, su mujer y sus siete hijos se les acuse de acumular una fortuna de 290 millones de euros con actividades ilegales? Yo no lo conozco.

No es normal tampoco que el presentador del *Telenotícies vespre* haga declaraciones diciendo que el señor Pujol ha sido objeto de un linchamiento mediático injustificado. ¿Es esta también la opinión de TV3? Porque, como usted sabe, el libro de estilo prohíbe expresamente a los profesionales de la casa hacer declaraciones que comprometan la imparcialidad de TV3.

Ya hemos comentado en esta comisión que la inmensa mayoría de personas que no son partidarias de la independencia han dejado de tener a TV3 como su canal de referencia. ¿Usted cree que estas personas volverán a ver TV3 si el profesional de referencia de los *telenotícies* dice que el señor Pujol ha sido objeto de un linchamiento mediático injustificado, entre otras manifestaciones que ha ido haciendo para promocionar su libro? Quiero saber qué medidas adoptará en este sentido y también si seguiremos viendo al señor Pujol aparecer en TV3 y en calidad de qué: ¿de *molt honorable*, que ya no lo es, o de evasor de capitales confeso?

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, jo m'he llegit la resolució que va fer aquest Parlament i el Parlament insta el Govern que garanteixi la credibilitat dels mitjans públics a prendre mesures necessàries per garantir l'emissió de servei públic, etcètera. Jo crec que no és el Govern, en tot cas, qui ha de garantir la nostra emissió de servei públic, perquè aquest Parlament li ha encarregat aquesta feina al Consell de l'Audiovisual de Catalunya i, que jo sàpiga, tots els informes que ha fet el Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre el servei públic i el compliment del servei públic de la corporació han estat que sí que el complíem.

En tot cas, senyora diputada, jo crec que s'ha afirmat públicament que hem volgut blanquejar la figura de Jordi Pujol. No és cert. Vostè ho ha dit i ho han dit altres professionals i jo crec que la corporació ha aprofundit en el tema. Li he dit abans la quantitat de vegades, s'han fet més de dos-centes cinquanta peces informatives. Si els serveis informatius i els programes informatius i el director de televisió decideixen que s'ha de fer una programació especial sobre aquest tema –ho ha explicat ell abans–, ja es farà. En tot cas, jo..., deixi'm dir-li, senyora diputada, que que no hi hagi un monogràfic al *30 minuts* o al *Sense ficció* sobre aquest tema no vol dir que TV3 i Catalunya Ràdio no hagin complert amb les emissions de servei públic, tal com posava a la resolució que vostès van aprovar.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'opacitat del consell de govern de la corporació

322-00171/12

Passem a la següent pregunta dirigida a la presidenta en funcions sobre l'opacitat del consell de govern de la corporació i la formula la diputada Natàlia Sánchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Hola, bon dia a tots i a totes. Bon dia, presidenta. Bé, ja sap que és la segona vegada que li pregunto sobre aquesta qüestió. De fet, si ens poséssim rigorosos, fa des del 10 d'octubre del 2018 que jo mateixa com a diputada i, per tant, el meu subgrup parlamentari li preguntem sobre la qüestió que li plantejaré ara mateix i és amb relació al que ja podem dir que és l'opacitat explícita i deliberada del govern de la

corporació que vostè presideix. Per sorpresa nostra, ens hem trobat que, des del 10 d'octubre del 2018, se'ns denega la petició d'informació. Per tant, es vulnera el dret d'accés a la informació pública i, en aquest cas, també es vulnera el deure de facilitar la informació en el termini corresponent, que són quinze dies, més uns dies de pròrroga.

Vostès han denegat al Subgrup Parlamentari de la CUP, durant dos anys i tres mesos, el facilitar la còpia dels contractes i relació d'importos facturats per part de les empreses Estrella Damm i Airbnb amb relació a la relació contractual pel concepte de publicitat. Jo li vull preguntar una vegada més, perquè realment em sorprèn. Vostè ha portat la Mesa del Parlament, per la petició d'aquesta informació, al Tribunal Superior de Justícia. Ha obert un procés contenciós administratiu i que, a més a més, a 17 de desembre del 2019 va desestimar i a dia d'avui, com a diputada, jo mateixa, el meu subgrup parlamentari encara no disposem d'aquests contractes.

Per tant, és evident, senyora Llorach, que vostès estan vulnerant uns drets fonamentals i li vull preguntar per què. Per què aquesta insistència i aquesta inversió de recursos públics, sigui en hores de treballadors públics o sigui en contractació de serveis de defensa d'Estrella Damm i Airbnb, per què aquesta insistència en vulnerar un dret tan fonamental per a una diputada, que és l'accés lliure a la informació d'aquests contractes públics? Per què aquesta insistència? I acabo, president, i, també, li volem dir –dos anys i tres mesos després i encara no tenim aquesta informació–: és evident que està incomplint aquest dret a l'accés a la informació i, per tant, el que demanarem és que se la sancioni a vostè com a presidenta per aquest incompliment, que és evidentíssim.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, vaig intentar explicar en una compareixença anterior el perquè la difusió de contractes d'inversió publicitària suposava un perjudici per als interessos comercials de la corporació. No me'n vaig sortir, segurament. Sàpiga que, des d'ahir, té tota la informació que ens ha requerit, ha estat emesa i ja està en mans del secretari general del Parlament, del senyor Muro, i amb totes les ordres, contractes de publicitat de les empreses que vostè ha sol·licitat i els importos facturats dels anys 16, 17 i 18, tal com vostès i el seu grup parlamentari van sol·licitar. Per tant, tenen tota la documentació.

Només dir que el que ha fet el Tribunal Superior de Justícia és inhibir-se, entenent que no era la jurisdicció competent. No ha fet altra cosa. I entengui que ha sigut per responsabilitat que no se li havia donat fins a dia d'avui aquesta informació i que cal fer compatible el dret d'accés a la informació dels diputats i diputades, que vostè anomenava, amb el dret a preservar la competitivitat de la corporació que presideixo, és a dir, el dret de mantenir aquesta competència comercial, perquè hi ha una part dels nostres ingressos que ve precisament d'aquest àmbit.

No obstant això, senyora diputada, té tota la informació aquí al Parlament des d'ahir al dematí.

El president

Té la paraula la senyora Sánchez. Tres segons.

Natàlia Sánchez Dipp

I per contradiccions, doncs, li demano la paraula, president. Seré molt breu i crec que és una qüestió d'interès de tots els diputats i diputades que estem aquí.

Primer de tot, senyora Llorach, em preocupa el plantejament que fa i que no rectifiqui l'actitud que han tingut en relació amb el dret d'accés d'informació als diputats i diputades. Dos anys i tres mesos i ha portat la Mesa als tribunals, uns tri-

bunals que a més han desestimat. Sí que en un primer moment van dir que no es consideraven competents –acabo, és una contradicció que ha dit–; ha desestimat el requeriment.

Acabo. Me n'alegro que dos anys i tres mesos després tinguem aquesta informació, i li pregunto: calia?, calien aquests dos anys i tres mesos per protegir, hi insisteixo, els interessos de dues empreses privades?

El president

Senyora Sánchez... *(Pausa.)* Senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Doncs sí, segueixo pensant que sí. I en tot cas, senyora diputada, el que vàrem nosaltres posar en qüestió és que l'òrgan de gestió del Parlament que va fer aquests informes, que substitueix la GAIP, no donés accés a tot l'expedient a les dos empreses afectades, perquè els hem de garantir també a les empreses els seus drets i, per tant, senyora diputada, crec que sí, que hem preservat i garantit els interessos de la corporació fent el que hem fet fins al dia d'avui.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a garantir el compliment del principi de pluralitat política i ideològica dels col·laboradors i els entrevistats

323-00219/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris per a garantir el compliment del principi de pluralitat política i la formula la diputada Sonia Sierra, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias, señor presidente. La verdad es que como filóloga me entenece la sensibilidad lingüística de la señora Llorach, que le hacen una pregunta en aranés y dice que le encantaría poderla responder en aranés para respetar así la pluralidad lingüística de Catalunya y resulta que nosotros le hacemos preguntas en español, que es la lengua materna mayoritaria en Cataluña y ahí no se le despierta esa sensibilidad lingüística para respetar la pluralidad de Cataluña. Y se lo digo yo, que hago indistintamente preguntas en español y en catalán y en las medidas de mis poquísimas posibilidades, he intentado introducir también el aranés en alguna intervención.

Estamos acostumbrados a escucharlos decir una y otra vez que TV3 es la televisión más plural. Siempre tienen a mano algún informe que lo demuestra, pese a que el simple sentido común nos hace ver que cada vez que conectamos TV3 están hablando del *procés* y que, de forma abrumadora, están hablando a favor de las tesis separatistas. De hecho, esta falta de pluralismo o esta percepción que tiene la ciudadanía de falta de pluralismo, que no es la que tienen los informes, hace que cada vez más catalanes no sientan TV3 como su cadena y se desconecten.

Y claro, ustedes pueden esgrimir sus cifras de audiencia, pero es que es normal. Si han convertido TV3 en un canal temático separatista, pues normal que todas las personas que comulgan con esta idea vean ese canal. El último informe del CAC sobre la observancia del pluralismo político en la televisión y en la radio concuerda con esta percepción que tenemos los ciudadanos, que dice que entre enero y abril de 2019 el 92 por ciento de las entrevistas realizadas a entidades vinculadas al debate político eran separatistas. En primer lugar, Òmnium Cultural, con un 45 por ciento; en segundo lugar, l'Associació Catalana pels Drets Civils, que yo no sé qué representatividad tendrán en la ciudadanía de Cataluña, pero se llevó el 28 por ciento de

las entrevistas y la ANC, que parece que están un poco de capa caída últimamente, y solo se llevó el 14 por ciento. Si tenemos en cuenta que los votos a los partidos separatistas no han llegado nunca ni al 50 por ciento, ¿cómo es posible que el 92 por ciento de las entrevistas sean a entidades separatistas?

Gracias.

El president

Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor president, m'ha donat vostè uns quants segons primer per contestar a l'anterior al·lusió. Si vostè és filòloga i sap tant de llengua, entendrà que una cosa és demanar la paraula per contradicció i una altra cosa és per mentida. Vostè ha dit que la demana per contradicció i després diu: «No. No és contradicció, és que vostè ha mentit». Bé, doncs, m'agradaria que de la filologia arribara també a la semàntica. Escolte, m'acusa de mentir perquè jo he dit que els diputats que estaven en aquella taula rodona ja sabien que el format era que primer hi havia una entrevista a l'eurodiputat Carles Puigdemont. Doncs, qui està mentint és vostè perquè diu que jo soc mentider. Ho sabien perfectament i a més es va anunciar per televisió. I si no, quan vullga i de la manera que vullga l'eurodiputat que vostès tenien en aquella sala, vostè i jo podem explicar-nos a veure si realment els va arribar aquesta informació. Si no li ha arribat potser és que no mirava la televisió. Per tant, no m'acuse de mentir perquè no estava mentint.

I, segona, em diu: «Quan vostè sap que la notícia era», «la notícia era» que ho diga vostè, que té un distanciament polític respecte a les coses, evidentment, de partit, em sembla que és molt agosarat. La notícia és la que consideren els periodistes que és i no la que diu una diputada d'un partit polític sobre un altre eurodiputat d'un altre partit polític.

Dit això, si vol –gràcies, president– ja li passe a contestar. A mi m'agradaria que vostès llegiren els informes, de veritat, eh? M'encantaria i que deixaren de triar sempre una petita part pel tot. Perquè si vol, li resumiré ràpidament o li llegiré algunes frases d'aquest informe, que vostè acaba d'anunciar ara. «Pel que fa a la diversitat de veus, els informatius de TV3 és el mitjà que inclou més agrupacions diferents, amb un total de quaranta-dos, de les quals vint-i-dos corresponen a partits polítics. A més, també és el mitjà que més veus registra en vuit dels deu grans temes que configuren l'agenda política del període analitzat. TV3» –continua l'informe– «dona veu a tots els grups i subgrups parlamentaris que tenen representació al Parlament de Catalunya.» I continua i continua.

I aleshores arribem a allò que a vostè l'ha preocupat i a algun altre més que es va concretar en dos, en dos esmenes o en dos vots particulars a aquest informe. I diu més o menys, perquè veja vostè que sí que ens preocupem d'aquestes coses, diu: «El temps de paraula d'aquestes entitats suposa un 4 per cent del temps de paraula total agregat de les entitats i les agrupacions polítiques». És a dir, tenen només un 4 per cent de paraules.

Després diu: «Òmnium Cultural, amb el seu president encausat en el judici al Tribunal Suprem, és qui més temps suma, amb un 1,8 per cent», i després, evidentment, també surt l'Associació Catalana pels Drets Civils, que representa tots els diputats que estan ara mateix en presó i acaba dient: «Dels vuit actes d'entitats vinculades al debat polític transmesos per TV3, quatre corresponen a Òmnium Cultural, dos a l'ANC» –com vostè ha dit– «i altres dos a Acció Cultural. La majoria en forma d'atenció als mitjans a l'exterior del Tribunal Suprem.» És a dir, estem parlant d'un temps molt reduït i estem parlant de l'actualitat, i si vol, a part de rebre lliçons sobre filologia, li puc donar o intentar compartir amb vostè també alguna lliçó sobre actualitat informativa.

El president

Senyora Sierra, té la paraula.

Sonia Sierra Infante

Muchas gracias. Como la filología era mi trabajo anterior a la política, solo doy lecciones de filología si me pagan, no las suelo dar gratis. No le he pedido la palabra por mentiras, sino por contradicciones, porque es que en el reglamento no existe la posibilidad de pedir la palabra por mentiras y, en todo caso, es evidente que un programa tiene que avisar al invitado de las condiciones y no esperar a que esté todo el día viendo la tele para enterarse de cuáles son esas condiciones.

Bueno, según su respuesta, claro le han dedicado mucho tiempo a Òmnium porque es que su presidente estaba encausado. Bueno, ahora ya sabemos que es culpable. Entonces, según ustedes, cuando hay juicios a etarras, ¿la televisión vasca tiene que dedicar tanto tiempo a entrevistar a entidades proetarras? ¿O qué pasaría si hubiera, por ejemplo, un macrojuicio a narcotraficantes? ¿Que se dedicarían a entrevistar al amigo narcotraficante de la señora Borràs? Ustedes viven de, para y por el *procés*, lo cual sería legítimo y estaría muy bien...

El president

Senyora Sierra.

Sonia Sierra Infante

...si no tuviéramos que pagar entre todos esta televisión, que, por cierto, nos sale carísima y encima tenemos que aguantar los insultos constantes de personas como el señor Toni Soler.

Gracias.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyora diputada, li ho torno a dir, els eurodiputats estaven informats sobre aquesta entrevista. Si vostè vol que no siga així, doncs, mire, ho lamentem moltíssim, era així. Sí, sí, doncs, ja pagaré, perquè a mi m'agrada molt la filologia també. La podem compartir, si cal. Si cal, eh?, paguem i tot.

Escolte, «vostès interrogarien advocats d'etarras»? És que ETA em sembla, em fa l'efecte que ja no manté la seva activitat terrorista. Hi ha gent que li encantaria o hi ha gent que vol o hi ha gent que sempre està parlant d'ETA. Doncs, mire, no els entrevistariem perquè ja no assassinem. Si assassinaren, parlar sobre un advocat en un judici en el qual la persona acusada es manifesta innocent, i tant que ho faríem, moltes vegades. Per què no? En el qual la persona es manifesta innocent, per interès informatiu, però evidentment.

Però, escolte, és que al final resulta que realment volen explicar a la gent que fa la informació com s'ha de fer la informació i, al final, la conclusió que és prèvia sempre a la pregunta és que aquí hi ha una màquina d'agitació i propaganda. Doncs poden continuar pensant-ho...

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

...però, mire –acabe, president–, l'informe de què vostè ha parlat diu exactament el contrari. I m'agradaria i m'encantaria que, ja que té aquesta carrera i, per tant, sap llegir perfectament i entén les frases, que se'l llegira sencer.

Moltes gràcies.

El president

Passem a la següent pregunta, que anirà unida a la quinze, si no ho tinc mal entès, senyor Pérez? *(Pausa.)* D'acord.

Preguntes a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals acumulades relatives al pluralisme als canals de televisió i a les emissores de ràdio de la corporació

322-00169/12 i 322-00170/12

Doncs, les dos següents preguntes dirigides a la presidenta en funcions sobre el pluralisme. La formula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes. Té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Si em permeten també prèviament mostrar la nostra solidaritat amb el periodista Xavier Rius i amb tots els periodistes que han estat agredits durant les manifestacions i, en tot cas, demanar-li, senyora Llorach, que li expliqui als seus col·laboradors que el dret de manifestació i de reunió no ha de ser mai, mai, mai incompatible amb el dret a la informació i a la feina que fan els periodistes.

I una segona qüestió prèvia, senyora Llorach. Vostès fan moltes coses bé, el que passa és que nosaltres no tenim temps, des de l'oposició, d'explicar-les. A això ja s'hi dediquen d'altres grups, però m'agradaria posar un exemple. Vostès han col·laborat amb aquest anunci de la campanya sobre l'esport femení. Jo crec que ha estat una campanya meravellosa, un encert. I, en aquest sentit, les nostres felicitacions.

I sí que m'agradaria abans –farem dos preguntes, una sobre la qüestió econòmica i una altra sobre pluralisme–, si li va bé i té la informació..., és la primera corporació de l'any i ens agradaria tenir informació de si té dades de com hem acabat l'any anterior. Si tenim dades, per exemple..., vostè va dir que intentaríen acabar sense dèficit i això com ho tenim, si hem acabat sense dèficit, finalment, o no.

I una segona qüestió, si també té informació, si no, ja ho farem més endavant, sobre el tema del contracte programa. Vostè va dir a la darrera reunió que pràcticament ja estàvem, que estaven en curs, que havien tingut diferents reunions amb vicepresidència i presidència i, efectivament, doncs com tenim el tema dels números i del contracte programa.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula la senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, ho ha dit abans el director, només per fer una prèvia. Evidentment, hem de fer compatible del tot el dret de manifestació i de reunió i, evidentment, els professionals de la informació han de poder informar sense que els seus drets siguin vulnerats. Per tant, totalment d'acord, i ho ha dit abans el director.

Pel que fa a les dos qüestions que em planteja. Pel que fa al tema econòmic. L'hi dic de memòria: hem tancat l'any amb equilibri pressupostari, a l'espera de tenir el tancament definitiu a 30 de març, amb un dèficit d'onze mil euros, per tant, molt bona gestió per part dels professionals de la corporació que porten aquest àmbit, per part dels dos directors dels mitjans que, cada vegada que se'ls ha dit: «No podeu gastar més, perquè no hi han diners», s'han estat de fer contractacions i això ens ha comportat, per exemple, que tinguem canals de televisió i emissores de ràdio que

tenen molt poca disponibilitat pressupostària per poder omplir les seves graelles de forma competitiva.

Això, com se solucionaria? Amb un contracte programa del que vostè fa mesos i mesos que en parla. Jo vaig dir a la meua darrera compareixença –si no m'equívoco, al desembre– que havíem tingut dues reunions prèvies, una amb presidència i una amb vicepresidència. Sí, les vam tenir durant el mes de desembre que era per exposar-los, prèviament a que els enviem el document acabat –diguem-ne– o el document ja passat per tots els informes previs que ha de passar, perquè tinguessin coneixement de en quina línia estàvem treballant com a consell de govern i com a corporació en el contracte programa.

A aquest contracte programa, hi ha una peça molt important que és tot el treball que s'ha de fer en el tema de model i tot el treball que s'ha de fer en l'àmbit econòmic. Aquesta casa el 2010 tenia una aportació pública de 334 milions –li dic les xifres de memòria, eh?–, i en aquests moments, si vostès aproven el pressupost, la cambra aprova el pressupost, tindrem una aportació pública de 240 milions. Això vol dir gairebé 100 milions menys. Però, a més a més, hi ha hagut una gran davallada d'inversió publicitària, que he explicat diverses vegades aquí a la cambra, i què ha passat? Que no només l'ha tingut la corporació, sinó que és general a totes les televisions i ràdios de l'Estat espanyol, d'Espanya, i, per tant, el mercat publicitari ha disminuït i hem disminuït els ingressos gairebé en un 50 per cent.

Això s'ha de redistribuir amb aquest nou contracte programa. Què cal? Els directors dels dos mitjans l'hi podrien explicar claríssimament. Doncs, per exemple, en el segon canal, en el canal infantil doncs cal inversió en compra d'aliena per poder-la traduir i passar-la en català pels nostres canals, o en anglès i subtitular-la, però en tot cas el que no podem és ser competitius amb la resta de canals infantils si no tenim diners per invertir en compra de producte infantil. Què ens està funcionant molt bé del canal infantil? Allò que és propi –i després tinc una pregunta sobre programació infantil. Doncs el *Mic* o el *Manduka*, que hem fet aquest any, són programes que tenen índexs d'audiència, però el que ens falta és el 85 per cent de la graella que el director de la tele no pot invertir-hi i, per tant, no podem tirar endavant.

Per tant, importantíssim el contracte programa. L'hi he explicat abans a la diputada Marta Ribas: calculem que la setmana que ve enviarem els escrits en el comitè d'empresa, al Consell Assessor de Continguts i als tres consells professionals, perquè facin aquests informes preceptius i incorporarem en les reunions tècniques que hi haurà aquelles propostes que facin aquests diferents àmbits i, un cop hagi passat això, el consell de govern aprovarà aquest avantprojecte de contracte programa i el tramitarà al Govern perquè segueixi la seva tramitació.

Tot i això, senyor diputat, sense tenir mandat marc, perquè el mandat marc i la pròrroga del mandat marc –si no m'equívoco– van acabar el febrer del 18. Per tant, les dos qüestions que em demana dir-li que estan així en aquests moments.

El president

Gràcies. Senyor Pérez, té la paraula.

David Pérez Ibáñez

Sí, efectivament, el mandat marc s'hagués hagut de refer. *Estamos en ello*. Però també és cert que, mentre no hi hagi un nou mandat marc, està vigent el que tenim en aquest moment. En qualsevol cas, senyora Llorach tenim per davant un escenari complicat des del punt de vista econòmic. Tenim 100 milions menys del previst i, per tant, el que vostès hauran de fer és ajustar-se. I una recomanació des del punt de vista econòmic, han de comptar vostès molt més amb els grans professionals que hi ha a la televisió i la ràdio, amb aquests 2.400 treballadors que vostè comentava i, segurament, dedicar més recursos a fer activitat a contractacions externes. Creure una miqueta més també en la mateixa plantilla que vostè té.

Però anem a parlar de pluralitat, eh?, que és el segon tema que jo volia parlar amb vostè, perquè per mi la pluralitat, o la manca de pluralitat, és la clau de volta de molts dels problemes que tenim a la nostra ràdio i la televisió pública. Nosaltres hem passat d'una televisió, d'una TV3, que era una TV3 catalanista, que era creadora de talent, que era defensora i motor de la indústria audiovisual, que era una televisió de llarg recorregut a una televisió que té un biaix o una deriva sobiranista independentista, que no és líder ni referent a les diferents franges, que té una evident manca de pluralisme i que té una situació econòmica que la pot portar al col·lapse. I no ho diem nosaltres, ho diu el CAC. Efectivament, si em permet, i amb el permís del senyor Sanchis, nosaltres hem de parlar del que tenim, encara que siguin coses concretes.

En l'últim informe del CAC, del total d'entrevistes del programa *Tot és mou* el 75,9 per cent es van fer a persones properes a l'independentisme. Lo mateix en el *FAQS* de Televisió Espanyola, per sobre del 75 per cent. I si parlem de la ràdio, he d'anar a un programa, que és el *Catalunya vespre* de Catalunya Ràdio que, de divuit entrevistes, s'han fet divuit entrevistes a persones properes a l'independentisme, és a dir, el 100 per cent d'entrevistes a persones properes a l'independentisme. Hi insisteixo –no ho dic jo, ho diu el CAC–: hi ha un biaix quant a la creació de continguts tant en la televisió com a Catalunya Ràdio. També ho diuen els representants del consell de personal, quan consideren que moltes vegades informació i opinió porten, a la televisió pública catalana, un biaix polític quan mostra la seva preocupació per un ús indiscriminat de la informació i de l'opinió. I quan parla el consell de personal de la presència de Jordi Pujol a l'*Objectiu 0,7%*, diu –hi insisteixo, no nosaltres, el consell de personal– que parla del trencament d'un llarg silenci mediàtic en referència a la participació de Jordi Pujol al reportatge, ens sembla que indueix a la confusió i que, vist el resultat, la presència de l'expresident de la Generalitat al reportatge era prescindible.

Però hi ha més. La nit del Brexit, es va fer un llarg reportatge sobre Escòcia, però es van oblidar de quan la ministra d'Escòcia va parlar de Catalunya. Van fer un llarg reportatge, però de quan van parlar de Catalunya, això no va aparèixer a la televisió pública catalana, quan va dir que el moviment independentista català ens ensenya que un procés sense legalitat ni legitimitat no aconsegueix la independència. Això no va sortir per TV3 i ho va dir, la ministra. Ha sortit a d'altres televisions. Criteri informatiu? És el seu criteri informatiu?

El president

Senyor Pérez, se li ha acabat el temps.

David Pérez Ibáñez

Molt bé. Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyora presidenta.

El president

Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Em diu el president que tinc deu segons, només. Deixi'm dir-li que el lideratge del 19 és un lideratge..., han parlat un moment de lideratge i ha dit que no teníem el lideratge. És summament robust, el lideratge de la corporació. En aquests moments, som líders a tots els *targets*, menys en l'infantil, que el té Clan. Només per constatar això. Seria molt llarg respondre-li absolutament tot...

El president

Gràcies, senyora Llorach.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...el que ha plantejat de pluralisme.

El president

Passem a la següent pregunta...

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre les audiències dels mitjans de la Corporació el 2019

323-00222/12

...dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre les audiències i la formula el diputat Eduard Pujol, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Eduard Pujol i Bonell

Bon dia, presidenta, president, senyores i senyors diputats, directors dels mitjans de la corporació, senyor Gordillo. Em sembla que l'haig de felicitar per les dades de comScore, centrades en Catalunya, que ja sap que són les dades que acostumo a utilitzar en aquesta sessió. Vostès ahir van marcar, si no vaig mal errat, un 799.000, que és el millor registre a Catalunya situat per comScore i, per tant, el felicito.

De tota manera, per tenir una visió més àmplia de no només una dada puntual, i des del novembre del 2017, que és la seqüència històrica que tinc a mà, vostès, a Catalunya Ràdio, s'han situat, de vint-i-set vegades, tretze al voltant..., amb un cinc al davant. S'han situat en el mig milió d'usuaris únics, quatre vegades en els 700.000, dues en els 600.000, tres vegades en els 300.000, dues en els 200.000 i tres en els 400.000. Per tant, em sembla que estan situats entre els 500 i els 600, de manera..., és el més habitual o el més repetit.

La meua pregunta és, al marge d'aquests 799 d'ahir, on s'ha d'acabar trobant còmoda la web de Catalunya Ràdio pel que fa a usuaris únics? Quina és l'estimació on ens podem situar de mitjana aquest 2020? Quan arribarem al milió? Quan assolir la fita del milió d'usuaris únics? Aquesta també és la pregunta que li faig. I si, pel que fa referència a la resta de cadenes, si hi ha correspondència entre els resultats de comScore i l'EGM.

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Bon dia, senyor diputat. És una pregunta complicada de respondre perquè, com vostè sap, tot i que vostè descarta d'una manera potser massa alegre el fet de que la dada hagi de ser la catalana i no l'espanyola, jo li diria que per un principi de prudència, en aquest cas, la dada espanyola és rellevant –estem parlant de comScore–, perquè comScore ha tingut problemes per computar el consum amb Android a Catalunya i perquè, a més a més, com que estem parlant de mòbils i tauletes mòbils i d'ordinadors, sobretot en els dispositius mòbils, hi ha molts mòbils que el consum computa com si fos espanyol, quan són mòbils de gent que té mòbil d'empresa, però viu a Catalunya i consumeix des de Catalunya. Per tant, jo crec que aquí amb el tema de comScore, nosaltres sempre no només ens fem de les dades a comScore, sinó que també mirem molt les dades d'Adobe, que són les dades internes. Aquestes no es poden comparar amb altres mitjans, les de comScore tenen la virtualitat de que sí que són una foto on hi ha un rànquing de mitjans, però la fiabilitat de les d'Adobe..., nosaltres des d'un punt de vista estrictament tècnic a dia d'avui encara els hi donem molta importància.

Com vostè sap, perquè vostè va ser director de RAC1 just en un moment en el que RAC1 va fer una aposta per fer una web en català que no la té la *Vanguardia* en

català, perquè és estrictament en castellà, i vostè, en aquella època, van fer una web que no era només una web d'àudios, que com vostè també sap, l'àudio està molt penalitzat pel posicionament de Google en els cercadors i és segurament el document que costa més de posicionar a internet, van fer una web informativa que sí que té notícies i, com vostè sap, el hàndicap que té a dia d'avui Catalunya Ràdio en l'entorn digital és que la marca informativa de Catalunya Ràdio en l'entorn digital és el 324. cat, que computa per TV3 i no per Catalunya Ràdio.

Amb la qual cosa, i responent a la seva pregunta, jo no em posaria excessiva pressió per voler donar una xifra, perquè el que sí que crec és que el que s'està aconseguint és un èxit espectacular en la mesura en la que, sense tenir notícies, estem en àudios aconseguint uns resultats que..., vostè deia la xifra abans de Catalunya, però que arribar a gairebé al milió d'usuaris únics a l'estat Espanyol és espectacular. Bàsicament, perquè només ho fas amb *podcasts* o amb peces que tenen un àudio com a únic element rellevant del contingut. Per tant, la xifra d'aquest mes de gener és molt bona. Vull felicitar els professionals de ràdio i també dels mitjans digitals que ho han fet possible.

El president

Senyor Gordillo...

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

I en aquesta direcció hem de continuar, però sense posar-nos més pressió de l'èstricta, perquè té la complexitat aquesta que li intento explicar.

El president

Gràcies. Senyor Pujol, té la paraula.

Eduard Pujol i Bonell

Sí, senyor Gordillo, jo fa més de dos anys que no soc director de cap emissora de ràdio. La meua pregunta anava molt centrada en comScore, en l'evolució del consum digital i, per tant, –insisteixo estaria bé saber en quin moment, doncs, hi pot haver aquest *sorpasso*, aquest instal·lar-se de manera còmoda en el milió i saber, perquè també li he demanat, si hi havia correspondència entre les dades de consum a comScore i les dades de l'EGM. Si hi havia aquesta transferència de posicions; veig que no m'ho ha respost.

I després també m'ha dit que tinc obsessió per les dades. Jo penso que si algú ha demostrat obsessió per les dades és vostè. I només cal mirar el seu perfil de Twitter, on permanentment ha fet ostentació o ha jugat amb les dades, i el que sí que li dic també és que penso que hauríem de marcar...

El president

Senyor Pujol...

Eduard Pujol i Bonell

...un criteri –ja acabo–, hauríem de marcar un criteri de si ens centrem en les espanyoles, que m'ha semblat molt útil i molt interessant la reflexió que m'ha fet, però hi ha mesos que venim amb les catalanes...

El president

Senyor Pujol, se li ha acabat el temps.

Eduard Pujol i Bonell

...i hi ha mesos que venim amb les espanyoles i això, a vegades, desdibuixa la informació final.

El president

Senyor Gordillo.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Si em segueix a Twitter, veurà quan parlo de comScore normalment parlo de les espanyoles, perquè són les que jo hi dono més importància. I només un apunt. Jo crec que Catalunya Ràdio està en l'entorn digital, que és un entorn on es pot objectivar molt més bé la informació a comScore, molt més ben posicionat i a nivell digital, que no pas amb la foto que surt de l'EGM. Vol dir alguna cosa? Jo vull creure que sí.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la valoració de les audiències de TV3 i Catalunya Ràdio del 2019

322-00165/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la valoració de les audiències. La formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies, president. Senyora Llorach, en tot cas una mica les dades sobre el balanç d'audiències de TV3 i Catalunya Ràdio del 2019 ja els donaré una mica jo. Jo preferiria que vostè se centrés en els motius que fan que hi hagi aquestes bones dades que diré: 14,6 per cent és la mitjana, la quota d'audiència mitjana a TV3 al 2019, millor que l'any anterior. TV3 és líder d'audiència any a any de manera ininterrompuda des del 2010, o sigui deu anys seguits. Aquest lideratge inclou les dues franges principals de més consum, el *day time* i el *prime time*. En l'índex de qualitat, TV3 arriba al 8,5; la següent, per donar referència, és La Sexta amb 7,7. Aquest és l'índex que elabora la prestigiosa empresa alemanya GfK, que alguns intenten desprestigiar, però que és la que també mesura aquests índexs a televisions britàniques com la BBC o ITV, l'alemanya ZDF, l'holandesa NPO, etcètera, i moltes altres.

També els informatius de TV3 són els més ben valorats pels espectadors que participen en el panell de l'empresa GfK, amb un índex qualitatiu de 8,6; també per referència a la següent és La 1 amb 8. El 2019 els informatius de TV3 també han estat líders en credibilitat i imparcialitat: 96,1 en credibilitat, el segon és La Sexta amb 94; 93,8 en imparcialitat, el segon és La 1 amb 88,3. I les dades, ja que estem a finals de febrer, les dades d'aquest 2020 continuen en aquesta mateixa línia.

Les dades d'audiència de Catalunya Ràdio el 2019 són més irregulars i l'emissora continua estant a una certa distància per recuperar el lideratge, però de tot aquest conjunt la pregunta és, més enllà de valorar positivament aquestes bones dades, una mica quins motius hi veu al darrere i quina feina hi ha al darrere d'això i quines perspectives veu per a aquest 2020.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Doncs motius, n'hi deuen haver molts, i és que els directors programen bé, escullen quins programes hi han d'anar i on han d'anar de la graella, però sobretot deixi'm aprofitar per felicitar públicament tots els professionals, homes i dones, que des de fa tants anys fan que la ràdio i la televisió pública d'aquest país estiguin on estan. Per tant, és l'esforç de tota aquesta gent i de la direcció, que fa possible que estiguem on estiguem.

Deixi'm començar per Catalunya Ràdio, perquè si no, sempre parlem molt de la televisió i no parlem de la ràdio. Doncs, és molt important, perquè per primera vegada en la història de l'emissora hem superat els 630.000 oients diaris durant tres anys consecutius i, per tant, és una dada important a tenir en compte i destacar potser que hem acabat l'any amb *El suplement* com a programa més escoltat el cap de setmana, un dels dos dies, o amb el *Catalunya migdia* d'Òscar Fernández i Empar Moliner com el més escoltat els dies feiners o destacar *El matí de Catalunya Ràdio* amb Mònica Terribas que, tot i que es manté com a segon programa, l'han escoltat 493.000 oients i, per tant, felicitar des d'aquí la gent de la ràdio.

I també la gent de televisió, perquè hi ha una dada que vostè no ha dit, senyor diputat, i que jo crec que és molt important tenir en compte, que és l'audiència acumulada. Durant l'any 19, l'audiència acumulada mensual a Televisió de Catalunya, a TV3, va ser de 4.780.000 espectadors. Per tant, quan a vegades es diu que no arribem a tota la gent, quan la xifra és de 4.780.000 espectadors vol dir que sí que anem per bon camí i que sí que els nostres professionals i els nostres directius fan bé la seva feina. I aquest lideratge a TV3..., fins a l'abril, si no m'equivoco, no tindrem el següent EGM, però TV3 torna a ser la primera cadena i, per tant, encadenem ja, director de la tele, trenta mesos consecutius batent el rècord històric de lideratge ininterromput.

Per tant, contenta, satisfeta. M'agradaria que el lideratge no només fos de TV3 i de Catalunya Ràdio i tinguéssim aquesta posició en els canals generalistes, sinó que també poguéssim dir aquí que les altres tres emissores de Catalunya Ràdio i els altres tres canals de Televisió de Catalunya tinguessin més audiència, però com he dit –ho he explicat una mica abans– ens caldria també diners per invertir en programació i fer possible aquesta competitivitat d'aquests altres canals.

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Per tant, màxima satisfacció per aquests resultats excepcionals.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la valoració de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya amb relació a la sentència al procés

323-00220/12

Passem a la següent pregunta dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre la valoració de l'informe del CAC i la formula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Josep Riera i Font

Gràcies. Haig d'aclarir que no és l'informe del CAC del qual se n'han fet algunes preguntes, perquè nosaltres ja havíem preguntat en sessions anteriors sobre l'últim informe periòdic sobre pluralisme del CAC; aquesta pregunta va sobre l'informe específic que ha fet el CAC en relació amb les informacions al voltant de la sentència del procés.

L'hem rebut fa uns dies i una mica les línies mestres que recull aquest informe és que les televisions públiques..., el titular seria: «Les televisions públiques van informar de manera equilibrada sobre la sentència del procés i les protestes posteriors, mentre que les privades es van centrar en els episodis violents.» TV3, La 1 i Televisió Espanyola i BTV van tendir a equilibrar les imatges de les mobilitzacions

pacífiques amb les dels aldarulls. Telecinco, Antena 3 i La Sexta van dedicar més de la meitat del temps dels teletinformatius a les imatges de violència. I sobre TV3, que va ser la que va fer la cobertura més extensa en temps i va oferir més diversitat de veus..., seguida per La Sexta a una certa distància. A partir d'aquestes línies mestres o aquestes conclusions de l'informe, a parer del nostre grup, tornen a confirmar que el model de TV3, amb errors i mancances, que també ens agrada assenyalar, però el model de TV3 és el d'una televisió de qualitat i de bon servei públic i, sempre amb les que veiem la comparació, superior a la resta de televisions generalistes que poden veure als catalans.

Però, aquí, volem saber el seu parer, senyor Sanchis, tant del retrat que aquest informe fa del conjunt de cadenes, sobre aquesta qüestió concreta, com de les raons que fan que TV3 sigui la que surt més ben parada en la comparació. I, sobretot, tenint en compte el context en què des de diversos partits polítics s'assenyala de manera permanent i reiterada i repetitiva com un monstre partidista, adoctrinador, etcètera. Exposi'ns una mica les raons sobre aquestes qüestions, si us plau, senyor Sanchis.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, torno a insistir-hi: a mi m'agradaria que els grups parlamentaris es llegiren aquests informes en la seua integritat i no només en aquells apartats que els interessen, que de vegades són anecdòtics.

Vostè ho ha comentat: aquest és un informe molt exhaustiu, amb moltíssimes dades, molt rigorós i, segurament, molt objectiu, perquè precisament es tracta de dades. I a mi no m'han arribat vots particulars. Per tant, vol dir que va ser aprovat per unanimitat o, en tot cas, que no va suscitar cap opinió contrària, com passa en uns altres.

I aquest informe..., vostè ho ha explicat molt bé, n'ha fet el titular, i jo crec que el text que té en l'articulació mira de saber l'extensió de la informació que es va donar quan va haver-hi la Sentència 459/2019, la pluralitat, és a dir, quantes veus van sortir aquells dies en les emissores, i el tractament de la violència, que, per les circumstàncies que van passar, és molt important.

I aleshores només llegiré alguns trossos. I de veres que no són selectius, perquè també estan en l'informe final, en el resum final. I, per exemple, pel que fa a la pluralitat, que és un tema important –l'extensió ja la van veure vostès, jo crec que totes les televisions públiques d'aquest país, municipals, locals; nosaltres en vam informar exhaustivament–, respecte a la pluralitat de veus, diu l'informe: «En l'anàlisi del temps de paraula en el marc de les informacions que han abordat la publicació de la sentència, TV3 és la televisió que inclou més, registra més intervencions i aquestes intervencions són més diverses.»

Quant a la diversitat de veus concreta, «TV3 és el canal amb més temps de notícia dedicat al tema d'anàlisi, registra entorn d'un 40 per cent més de veus diferents» –40– «que no pas Antena 3 TV, La 1 o Telecinco, i quatre més que La Sexta. Les veus expertes són presents a TV3 més que a la resta de canals, on el seu temps de paraula en teletinformatius dobla el de la resta, i el més divers quant a disciplines.»

I, finalment, pel que fa a la violència, que realment és bastant, bastant..., ja li he comentat que crec que és molt important, hi ha alguns paràgrafs que són bastant il·lustradors. Un diu: «D'altra banda, TV3, amb un àmbit de difusió més gran i més atenció informativa al conjunt del territori català, tendeix a igualar l'emissió d'imatges principals amb violència, 40 per cent, i sense violència, 45 per cent, en els moments més durs d'aquells dies.»

En definitiva, val la pena, crec jo, mirar-se els informes i no treure només aquells punts que avalen les tesis que un ja té preestablertes com a apriorisme, sinó, senzi-

llament, mirar el volum total de l'informe. I aquest informe, evidentment, crec que explica molt bé què va passar aquells dies i com sol informar Televisió de Catalunya.

El president

Gràcies, senyor Sanchis. Crec que a partir d'ara li posaré el temps aquí davant, perquè s'ha cenyit molt bé en aquesta pregunta.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la valoració de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya amb relació a la sentència al procés

323-00220/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya sobre la prova pilot de subtitulació de programes de TV3, i la formula el diputat Francesc Ten, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Jo sempre em ceneixo molt bé al temps.

Aquesta és la primera pregunta de la secció de programació i, certament, senyor Sanchis, és una pregunta sobre –em sembla– programació. No és, com passa en altres seccions d'aquest ordre del dia, on es fan preguntes *after hours*, que no sé si són d'organització i funcionament estrictament.

Dit això, senyor... I seré concís i no faré masses preàmbuls en aquesta pregunta, que, més que una pregunta, és una petició, si ens pot explicar el projecte d'Easy TV, sobre la titulació de programes de TV3 a diferents llengües.

Podria acabar aquí, però li demanaria, doncs, que en la seva resposta abordi la complexitat, els matisos que calguin per aquells recels que aquest projecte hagi pogut suscitar, i que ens expliqui, doncs, si això és un projecte col·laboratiu, si és per afavorir l'accessibilitat i si és un projecte també d'R+D+I, que la corporació, evidentment, també hi ha de tenir alguna obligació.

Moltes gràcies, senyor president, senyor director i senyors diputats.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Dos minuts i mig; intentaré, senyor diputat, breument, explicar què és aquest projecte i explicar també aquesta petita... o aquest malentès que hi va haver en un moment determinat.

Nosaltres, des del 15 de gener, vam posar en marxa efectivament una prova pilot de subtitulació en diferents idiomes dins del programa d'innovació i recerca Horitzó 2020 de la Unió Europea, que servirà per bàsicament comprovar el funcionament de les eines tecnològiques que en un futur permetran millorar l'accés de públics, de cultures diferents, a la televisió en català. I, per tant –vostè aquí ho comentava–, això vol dir subtitular algunes sèries, alguns programes. Per exemple, *El foraster*, *L'ofici de viure*, sèries *Com si fos ahir*, *El crac*, novetats, per exemple, com *Crimis*, a una sèrie d'idiomes que, normalment, evidentment..., no estan..., la gent que els parla no tenen a l'abast, no comprenen el català.

I, bé, i en això estem. Això ha començat. És un projecte coordinat per la Universitat Politècnica de Madrid i hi participen, a més de la corporació, la Fundació Confederació Nacional de Sords d'Espanya, la Universitat Autònoma de Barcelona i un parell, quatre empreses més de Grècia i d'Itàlia.

És veritat que en un moment determinat va haver-hi un petit problema de..., no diria d'expressió, sinó també semàntic. Per fer aquest programa cal la col·laboració de gent que en aquell moment estiga mirant per opinar i parlar i informar sobre errors, sobre modalitats, etcètera. L'expressió que es va utilitzar en algun moment

i en algun comunicat era «voluntaris», i nosaltres no podem demanar voluntaris, sinó que hem demanat col·laboradors. Això va despertar una certa suspicàcia amb col·lectius de traductors, etcètera, perquè es pensaven que nosaltres estàvem –per dir-ho així– suplantant la seua feina i demanant gent que feren un treball sense cobrar. I això no és així.

Evidentment, el filtre final el miren traductors, però també és veritat que l'intent inicial el poden mirar, i l'han de mirar, i han de col·laborar gent que tenen el domini d'aquests idiomes, que són el castellà, l'anglès, l'àrab i l'amazic. I es va demanar una col·laboració. Va aparèixer la paraula «voluntaris». Amb això va haver-hi un cert debat i es va aclarir el malentès.

Esperem i confiem, finalment, que el projecte servisca essencialment per arribar a com més gent millor, ja ho he dit, en aquells quatre idiomes –castellà, anglès, àrab i amazic–, i que els nostres continguts arriben encara més gent del que ja solen arribar actualment.

Senyor president, està bé, eh?

El president

Està genial, senyor Sanchis. (*Rialles.*) Quin gran descobriment.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el funcionament del nou format del programa *Planta baixa*

323-00227/12

Passem, doncs, a la següent pregunta, dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre el funcionament del nou format del programa *Planta baixa*. I la formula el diputat Ruben Wagensberg, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies.

El president

Té la paraula...

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Bon dia, senyor Sanchis. Des del nostre grup parlamentari veiem amb certa preocupació algunes de les informacions difamatòries que apareixen de manera reiterada –sembla– en un mitjà digital sobre el presentador, un presentador de la casa, el presentador del programa *Planta baixa*, Ricard Ustrell.

I no estem parlant, evidentment, d'una crítica televisiva o una crítica que seria ben necessària i ben legítima, evidentment, sinó que estem parlant de difamacions i que estem parlant de mentides que ataquen l'honor d'un presentador de la casa, però que alhora, i de retruc, ho fan atacant l'honor del programa i de la mateixa casa.

Perquè, entre totes aquestes informacions, hem pogut comprovar com, per exemple, parla..., s'inventa les audiències del mateix programa. En un mateix titular deia: «El pisito recibe pocas visitas y este no era el plan.» Dotze emissions, 10,2 per cent de mitjana, quan en realitat aquells dies havia estat del 15 per cent. Actualment, crec que està en els 16,1 per cent, etcètera. També, a través del seu sou. Li atorgava un sou de 4 milions d'euros, cosa que és mentida, però, clar, això no només afecta l'honor d'aquesta persona, sinó que pot provocar entre els treballadors de la casa certs malentesos o certes reticències.

El periodista, a més, tenim coneixement que ha començat a rebre fins i tot amenaces a casa seva, que aquestes informacions poden generar malestar entre treballadors del programa, treballadors de la casa i, per exemple, també s'ha acabat

vinculant a través del Consell Professional de Programes de TV3, que van emetre fins i tot una nota en la qual es queixaven d'aquests titulars. Titulars que jo entenc que busquen potser més el *clickbait*, però que poden ser alhora molt desagradables. Hi han titulars, per exemple, que parlen: «Francino i Ustrell blanquegen els nazis». Un titular així afecta, directament, no?, l'honorabilitat d'aquest presentador i, per tant, també de la casa.

I aquest és una mica el problema dels *fake news*. I en èpoques de liquidesa, en èpoques d'immediatesa i en èpoques de xarxes socials, és molt difícil desarticlar –és extremadament difícil, diria–, desarticlar aquestes mitges veritats, mitges mentides que sovint s'utilitzen. Però, per tant, per a molta gent avui Ricard Ustrell cobra de TV3 4 milions d'euros en la seva realitat, perquè ha llegit, no?, aquesta *fake news*.

I, per tant, la nostra pregunta és molt concreta. És: quines accions, legals o no legals..., quines accions s'han fet des de la direcció per intentar frenar aquestes acusacions? I, per una altra banda, ens agradaria conèixer si hi ha alguna mena de protocol per intentar evitar situacions similars, amb aquest treballador i amb altres treballadors de la casa.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Gràcies, senyor diputat. En principi –en principi–, i d'entrada, estem en un terreny una mica complicat, perquè vostè sap que nosaltres, que treballem en una televisió pública, hem d'aguantar, hem de suportar, hem de fins i tot contestar, de vegades, totes les crítiques que se'ns fan, totes. I és veritat moltes vegades que hi ha gent que té en eixe sentit cintura i se consideren que algunes crítiques són atacs directes, etcètera.

Per tant, sempre hem de mirar, i hem de destriar, quan hi ha una informació crítica realment, fins on arriba la llibertat d'expressió, la llibertat de crítica, etcètera, i la nostra obligació com a mitjà públic en cara d'entomar-les de la millor manera. No és el cas. És veritat que no és el cas. És a dir, no està vostè parlant d'un mitjà perquè això..., també, eh?, també està parlant d'un mitjà, però això es dona en un espai concret d'aquest mitjà que té un to determinat en les informacions, i d'un nom que sempre és el mateix, que gairebé sempre és el mateix. I, per tant, es pot arribar a pensar que aquesta persona, que aquest espai informa com informa i que aquesta persona, doncs, té una debilitat, si em permet dir-ho d'aquesta manera suau, respecte al periodista o al professional en qüestió.

Què vam fer? Va haver-hi aquesta nota –vostè ho ha dit– del consell professional i després jo vaig parlar amb els responsables del mitjà i els vaig comentar que no em semblaven justes, que estaven passant ja al terreny de la crítica i que, fins i tot, estaven entrant en el terreny –com vostè ha dit molt clar– de la mentida o de faltar a la veritat en dades, en sous, etcètera.

Des que vam parlar o vam fer aquelles precisions, no ha tornat a passar això. No ho he vist en aquest mitjà. Hi ha hagut una altra vegada, és veritat, un altre article, però no tenia el mateix to. I, al final, crec que és normal el procediment que vam fer: una nota del consell professional, que salva la credibilitat i l'honor d'aquesta persona, concretament, i una acció de l'empresa, que en principi ha de ser una comunicació que digui: «Què està passant?»

I si això no funciona així, això no haguera anat així, després sempre queden les vies legals, que són molt més complicades, molt més llargues. I sap vostè també que moltíssimes vegades, apellant a la llibertat d'expressió, hi ha sentències que permeten determinats excessos i, de vegades, no. Sempre és millor arribar a un acord o un pacte previ sense entrar en aquestes vies.

Si continuaren informacions d'aquesta manera, doncs, ens ho plantejaríem. Si no continuen, ho considerarem com una mala experiència esmenada, no sé si a temps, però esmenada.

(Pausa llarga.)

El president

La següent pregunta...

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la selecció de temes i persones entrevistades en el programa 30 minuts

323-00228/12

...dirigida al director de Televisió de Catalunya, sobre les seleccions de temes i persones entrevistades en el programa 30 minuts, la formula el diputat Ferran Civit, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, president. Bé, molts dels meus companys hem parlat sobretot del programa 30 minuts, sobretot arran, doncs, de la compareixença del senyor Jordi Pujol. Efectivament, doncs, vint-i-tres anys de pujolisme donen per a molt. Moltes de les coses que tenim ara actualment van aparèixer en aquest temps. Però, de la mateixa manera, doncs, també que el meu company José Rodríguez comentava i condemnava l'atemptat d'Alemanya, que curiosament no es considera terrorisme –no es considera terrorisme–, que curiosament sí que ho fan, consideren terroristes els que són islamistes, però efectivament és terrorisme, doncs els corruptes, per molt nostrats que siguin, per molt nostres que siguin, de Catalunya, no de l'independentisme, de Catalunya, doncs, potser són nostres, però són corruptes. I aprofito també per dir que aquest senyor, efectivament no sé si se l'hauria de considerar dins la bancada separatista, perquè, clar, cal recordar, doncs, que als anys vuitanta també el diari ABC el va considerar «español del año». També al cap de poc temps, igualment aquest mitjà tan creïble també el va acusar de perseguir el «castellano, igual que con Franco, pero al revés».

Aprofito també per enllaçar, com que he estat dels últims a parlar, perquè hi ha hagut tants temes i del tema Pujol se n'ha parlat bastant, que diuen que si es perden espectadors dels mitjans de la corporació pel fet de que molta gent tingui la llengua materna el castellà, doncs, aprofito per dir que a casa meua la meua llengua paterna és el castellà, a casa parlem en castellà i a casa mirem TV3. I, clar, ens agradaria saber, tenint en compte que els equips de 30 minuts acostumen a ser autònoms, al funcionar a l'hora de marcar els criteris per poder fer això. He pogut treballar amb ells, els conec, sé que són grans professionals, però, clar, em sorprèn el fet aquest, que malgrat que el senyor Jordi Pujol no vulgui mantenir la voluntat d'explicar-se amb tot lo que ha passat a casa seva i tot això, clar, creiem que igualment encara que intervingui o no intervingui a un monogràfic, a un programa d'investigació o un reportatge en profunditat sí que s'hauria d'haver fet, perquè si no faltarem a la veritat.

Jo no sé si aquest senyor és separatista o no és separatista, per tant, jo no sé si s'embolcalla amb la bandera per tapar la corrupció, seva o la del 3 per cent, però en el nostre cas, som independentistes de tota la vida, el nostre partit no té cap cas de corrupció amb pràcticament noranta anys d'història, però tampoc en té la CUP, creiem que, per honor a la veritat, doncs, s'hauria de fer una investigació o un reportatge en profunditat en aquest sentit. I aleshores aprofito per corregir el director –no sé quant em queda perquè no veig la pantalla; d'acord, ja està–; simplement que l'ACDC en aquest cas no només representa els presos polítics, sinó també els exiliats polítics. Exiliats i exiliades, i presos i preses.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor diputat, vostè ha dit moltes coses. Molt ràpidament. Vostè ja sap que hi ha molta, o gairebé diria, total autonomia en el servei d'informatius de Televisió de Catalunya a l'hora de plantejar els programes. I els equips que es plantegen tenen autonomia total. Després, no només això, sinó per si falla algun, en aquest sentit, algun ressort o hi ha alguna actuació improcedent, hi ha un consell de redacció que es reuneix setmanalment i que tracten tots els temes i un consell professional que vetlla precisament per aquests continguts. Per tant, a mi em sembla que internament, només parlo internament, hi ha molts filtres.

Per què no s'ha fet un programa sobre Jordi Pujol? No ho he explicat abans, no he tingut el temps necessari per explicar-ho i segurament per a alguns els serà igual. Diran: «No s'ha fet això, perquè la televisió és independentista, els independentistes són corruptes i, per tant, vinga, tot és corrupte i tots.» Quan jo crec que la corrupció ni és espanyolista ni separatista, és corrupció; ni és nostrada ni és vostrada, és corrupció, i punt.

Bé, marca el llibre d'estil que ha d'haver-hi contrast en els programes. Diu: «Vostès de vegades no ho fan». Doncs, miri, ho hem de fer, i potser ens hem equivocat alguna vegada, fins i tot amb un programa extern o algun documental extern molt important que jo crec que això no es complia. I és veritat que un documental, segons el criteri actual periodístic, ha de ser més personal, ha de ser de teixit personal i un reportatge té l'obligació encara d'accentuar més el contrast. Jo crec que tant els documentals com els reportatges tenen l'obligació d'oferir contrast. I quan un tema, una de les parts en aquest tema, la principal part, perquè resulta que és la part involucrada i és la part acusada, i és la part etcètera, resulta que no vol parlar, i alguns elements que estan al voltant d'aquesta part diuen que tampoc, perquè tot això està *sub iudice*, perquè encara no s'ha fet el judici, doncs, home, podríem fer-ho i incomplir o complir d'una manera rara el llibre d'estil.

També hem de dir que hi ha judicis en aquest país i en aquest Estat que es fan rapidíssims i judicis que s'allarguen massa temps. Aquest és un judici que nosaltres teníem preparat en el moment en què s'acabara per comptar amb alguns d'aquests testimonis. I com que no s'ha acabat de fer ni se fa encara, doncs això s'està eternitzant. Si s'eternitza, s'han de prendre altres mesures. És el que estem fent ara. No perquè ho diga només el Parlament, sinó perquè al final dius: «Està passant massa temps i és veritat que no s'ha fet alguna cosa sobre això.»

En tot cas, nosaltres tenim l'obligació de contrastar, sinó complim sempre és que ens equivoquem, i si ens equivoquem, doncs, mala sort, però hem d'intentar al màxim no equivocar-nos. I no hem fet moltes vegades altres ni hem retransmès... Miri, explicaré una cosa molt ràpida. Hi ha un documental, un reportatge que es va fer a Euskal Telebista –acabe en trenta segons–, sobre un partit polític que hi ha en aquesta Cambra, que no vam passar precisament perquè no havíem pogut fer en condicions l'altre reportatge, i consideràvem que era faltar, per dir-ho així, a la més mínima professionalitat no fer una cosa perquè no podíem i fer l'altra. I va així.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre la cobertura de Catalunya Ràdio i TV3 a la comarca del Conflent

323-00223/12

Per preguntar al director de Catalunya Ràdio té la paraula Francesc de Dalmau, sobre la cobertura de Catalunya Ràdio i TV3 a la comarca del Conflent.

Francesc de Dalmales i Thió

Gràcies, vicepresident. Sí, de fet l'hem plantejat al director de Catalunya Ràdio, però si el director de TV3 també ens vol dir alguna cosa, doncs, ens interessarà molt que també ens il·lustri. Deia el mestre Puyal que els mitjans públics per fer bé la seva funció el primer que necessitaven era públic i ens felicitem que en aquesta comissió, respecte a l'anterior, podem donar la benvinguda a setze mil persones que ja són audiència potencial dels nostres mitjans públics, setze mil homes i dones del Conflent que, gràcies a la bona feina de la Plataforma per la Llengua i del Casal del Conflent, ja poden sintonitzar les emissores de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Aquesta nova antena al Conflent és una demanda veïnal que fa deu anys que persistia, feia sentir la seva veu i ara, finalment, podran parar l'orella als nostres mitjans. Fins ara en aquesta zona només s'hi podia sintonitzar un sol mitjà en català, que era Ràdio Arrels. I volem aprofitar aquesta comissió per felicitar-los, per encoratjar-los, per la feina magnífica que han fet, que fan i que faran. Aquest mes de febrer a més a més serà un mes històric a la Catalunya Nord, i per al conjunt dels Països Catalans, si tenim en compte que el proper dia 29 hi haurà un acte multitudinari organitzat pel Consell de la República, amb la presència del president Puigdemont i dels consellers Comín i de la consellera Ponsatí, avui tots tres eurodiputats. Com valoreu aquest nou pas i quin valor atorgueu a l'audiència de Catalunya Nord?

El president

Gràcies. Per respondre té la paraula el director de...

El director de Televisió de Catalunya

Ens partirem ràpidament el temps. Senyor diputat, com que de vegades passen coses rares en aquest país, hauríem de dir d'entrada, volia dir-li d'entrada, amb una mica d'ironia, que el Conflent no és una marca de iogurt i que l'aranès sí que és una varietat de l'occità, per si de cas, perquè de vegades hi ha realitats que se diuen que se saben, però no se saben. Tenim seriosos problemes per arribar a alguns territoris en el nostre domini lingüístic, concretament al País Valencià, i ja ho sabem i també sabem per què, i concretament també a la Catalunya Nord. I això ha passat malgrat que hi ha una directiva comunitària de televisió sense fronteres de l'any 89 i una directiva posterior de mitjans audiovisuals sense fronteres 2005, que recalquen que és necessària entre estats veïns amb llengües compartides i oficials que hi haja aquesta comunicació televisiva, radiofònica, etcètera, etcètera. I no es compleix. Ha hagut de ser una entitat privada, dues entitats privades qui feren la iniciativa. Els ho agraiem; ja voldríem fer-ho nosaltres, perquè ens hauria de correspondre, però per territori administratiu no es comprèn, no ens pertoca i donem satisfacció a moltíssima gent que ho demanava i al mateix temps estem contents, evidentment també, perquè escriu l'audiència necessària que tenim.

No ens cansarem de treballar per consolidar dins del domini lingüístic aquesta intercomunicació entre televisions, ràdios, mitjans públics, mitjans privats, què és el que tenen totes les llengües que es pretenen normals.

El president

Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Sí, només per afegir a les paraules del director de TV3 que nosaltres des de l'estiu del 2016 tenim un conveni amb Ràdio Arrels i, per tant, hi ha una certa col·laboració amb que ells puguin utilitzar els nostres continguts, que bàsicament són culturals i musicals. I contents de que a través de la TDT, perquè això no és amb FM, l'arribada d'aquest senyal al Conflent, però sí que hi haurà la possibilitat d'escoltar Catalunya Ràdio a través de la TDT, doncs que puguem ampliar el ventall d'audiència, que ja la tenim. En part, perquè des de Maçanet de Cabrenys amb FM

ja arriba a una part de la Catalunya Nord, no a tota, però a una bona part. I, lògicament, a través de tot el tema digital, que també és important. I, per tant, contents de que Catalunya Ràdio pugui encara arribar més enllà del que és estrictament l'àmbit i la divisió administrativa.

El president

Gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals sobre l'èxit i l'evolució del format del programa *Crims*

323-00225/12

Passem a la següent pregunta, dirigida al director de Catalunya Ràdio sobre l'èxit i l'evolució del format del programa *Crims*, i la formula la diputada Raquel Sans del grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, president. El passat 3 de febrer, senyor Gordillo, s'estrenava la versió televisiva de *Crims*. Ho feia amb molt èxit d'audiència. En aquest cas, parlem d'un 20,4 per cent, nou punts per sobre de la segona cadena. I, com ja sabem, doncs, *Crims* és una sèrie de *true crime* que va començar amb un programa radiofònic, de fet va començar a la xarxa amb un gran èxit, especialment pel que fa a nombre de descàrregues dels *podcasts*, i que ara ha fet aquest salt a la televisió. A més, ens consta –no sé si ens en podrà donar més detalls– que aviat tindrem una versió, doncs, en format llibre, també, d'aquest programa, aquest producte.

Per tant, es tracta d'un clar producte de transmèdia, nascut en l'entorn digital, que va passar a la ràdio i que finalment ara fa el salt a la televisió. Segurament aquesta voluntat transmèdia també ha ajudat a que *Crims* tingui una audiència més transversal i s'adapti, s'ajusti, també a les necessitats dels mitjans al que som al segle XXI. Per tant, aquesta necessitat de transformar els mitjans.

Tenim, com deia, audiències molt transversals quant a diferents generacions que ens són espectadores, perquè a més, doncs, també s'han sabut adaptar aquests nous dispositius de consum. Vist l'èxit que ha tingut *Crims* i que també tenen altres productes audiovisuals també en aquest format, com són *Adolescents iCat*, però també *Revolució 4.0*, doncs ens agradaria saber quina valoració en fan després de tres setmanes d'emissió. Hem de dir que els diputats del Grup Republicà en som fans i comentem habitualment l'evolució del programa també a TV3. Com es va gestar tot el projecte de *Crims*? I quina voluntat tenia ja en el seu origen? I, finalment, quins altres projectes en la línia d'*Adolescents* o de *Revolució 4.0* s'estan preparant amb aquesta idea ha de ser com diuen vostès productes 360 graus?

El president

Gràcies. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals

Gràcies, senyor president. Doncs, senyora diputada, és el que vostè diu, un producte a 360 graus, neix amb un *podcast* de Tor al web de Catalunya Ràdio i en l'entorn digital de Catalunya Ràdio, segueix amb un programa amb FM, que és *Crims*, la temporada anterior, a Catalunya Ràdio; té un èxit digital important el *podcast* de *Crims*. Aquesta temporada fa el salt a TV3. Quan TV3 mira a Catalunya Ràdio, surten guanyant TV3 i surt guanyant Catalunya Ràdio. I aquesta és una línia que hem de mantenir. I ho hem de fer perquè precisament l'entorn digital demostra quines són les apostes de Catalunya Ràdio que funcionen i que, per poc nas que tinguem, podem endevinar que poden acabar tenint un èxit també en el mitjà tradicional, i en aquest cas en el televisiu que vostè comentava.

A més a més, 360 graus perquè acaba sent un llibre. Qui conegui Carles Porta sap que és inquiet de mena i que fa llibres amb una facilitat envejable. I a més a més, parlant específicament del director i del responsable d'aquest programa, jo crec que la clau de l'èxit és la temàtica, però sobretot com la tracta, que a Catalunya Ràdio no ens sorprèn, perquè fa seixanta programes que té una exquisidesa i una sensibilitat molt pròpia i molt compromesa amb el que és un mitjà públic a l'hora de tractar aquests temes, i que ara la gent ho està descobrint en l'entorn televisiu d'una manera més massiva. Gràcies a aquests guions que el Carles Porta va fer del *Crim*s a Catalunya Ràdio, que són seixanta programes de ràdio, doncs, ha pogut fer aquesta primera temporada de *Crim*s a TV3. I esperem que això segueixi en el futur.

Les dades digitals són espectaculars en el cas de Catalunya Ràdio, de *Crim*s a Catalunya Ràdio: a Spotify és el programa més escoltat dels que nosaltres tenim en *podcast* en aquest entorn, amb 177.000 reproduccions. Un 50 per cent d'aquesta audiència té de vint-i-vuit a quaranta-quatre anys i, per tant, tot el que sigui rejuvenir saben vostès que és un repte que tenim com a mitjans públics. És el segon programa més escoltat a la carta aquesta temporada a la nostra pròpia plataforma, 380.000 reproduccions d'àudio a la carta en el que portem de temporada. Això vol dir des del setembre i des de l'inici del programa, que és la temporada passada, més de 665.000 reproduccions a la carta. Això pel volum de Catalunya Ràdio, que abans ho comentàvem a preguntes del diputat Pujol, doncs, és espectacular.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre les actuacions per a contrarestar el que ha denunciat el grup On són les Dones

322-00172/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a de la presidenta en funcions, sobre les actuacions per a contrarestar el que ha denunciat el grup On Són les Dones, i la formula la diputada Jenn Díaz, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bon dia, senyora Llorach. Fa uns dies vam assistir a l'últim recompte de l'informe d'On Són les Dones, que van fer un estudi sobre els darrers mesos del 2019, i el camp d'acció que cobrien eren 4 diaris nacionals, 5 mitjans digitals, 8 tertúlies de ràdio i 5 tertúlies de televisió. En total això es tradueix en 6.243 articles en paper, 1.649 en mitjans digitals escrits, 2.078 tertúlies de ràdio i 818 tertúlies de televisió. Dic els números, perquè, malgrat que siguin només tres mesos, són prou representatius. En total això vol dir 10.788 opinions expressades, i d'aquestes 10.788 només el 29 per cent corresponen a dones. I d'aquestes 10.788, d'aquest total, només un 1,2 per cent representa dones en condició de racialització. *El matí de Catalunya Ràdio* té un 40 per cent de dones; *Catalunya migdia*, un 43; *Catalunya nit*, un 43; *El suplement*, un 53; *Els matins*, 36; el *Tot es mou*, un 40, i el *Més 324*, un 49 per cent.

Dono aquestes dades perquè això vol dir que pel que fa a aquesta comissió i, per tant, al que afecta la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais aprovaria si tenim en compte aquesta meitat tècnica de 40 per cent, que no la paritat estricta que seria del 50 per cent, i ja no dic la representativa que seria del 51 per cent. Però no ens en podem felicitar, perquè en tot cas l'únic que estem fent és complir amb la Llei d'igualtat, però les dades de la resta de mitjans que no són públics i, per tant, que no serien objecte d'aquesta comissió són tan penoses, que vostès representen l'excepció malauradament.

I sobre aquesta qüestió voldria fer una reflexió que va més enllà, que pel fet que no siguin públics, no vol dir que no hagin de passar per aquest control, ja que no només reben subvencions i ajuts institucionals, sinó perquè els privats, com els públics, i ja no parlem del període electoral o no, que també entrariem aquesta mateixa reflexió, generen estats d'opinió. I que aquest estat sigui condicionat per un biaix de gènere, i encara més accentuat un biaix d'origen i de diversitat, condiciona la nostra societat, que acaba acostumant-se a opinar allò que té una mirada masculina, blanca i de classe mitjana. I no demanem res que no ens pertoqui: si som la meitat de la població volem ser-hi en proporció. Com deia la corporació aprova, però no ens podem quedar només aquí.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, coincideixo plenament amb les reflexions que vostè ha expressat i, com que ha parlat dels privats, a mi em toca parlar dels públics, però deixi'm dir que al final les ràdios i televisions privades utilitzen espai radioelèctric que és públic i, per tant, tenen una concessió administrativa que és pública. I, per tant, en el moment de fer aquestes concessions també se'ls podria posar de requisit el compliment de la Llei d'igualtat que ha aprovat aquest Parlament. Per tant, tot el meu suport a que això pugui ser així i que, quan hi hagi aquestes concessions, s'exigeixi aquest tema.

I nosaltres aprovem, però justet. Hem de seguir-hi treballant, hem de seguir-hi sent i treballar per revertir que encara tenim algun espai que no arriba a aquest 40 per cent. Per tant, hem de treballar perquè hi arribi i hem de treballar per superar aquests 50 i arribar a aquest 51 per cent, que al final és la població que està minoritzada als mitjans. Però deixi'm dir-li que seguim treballant i anem fent campanyes i tenim espais per poder intentar revertir això. Abans el diputat Pérez ens ha felicitat per la campanya «T'ho estàs perdent», què és aquesta campanya que durant un mes hem estat duent a terme amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la Secretaria General de l'Esport i l'Institut Català de les Dones per fer visible precisament l'esport femení.

Des de Televisió de Catalunya i des de Catalunya Ràdio quan es fan les notícies d'esports ja es tenen en compte totes les notícies vinculades a esport femení, però això s'ha de fer encara més, també. I a les tertúlies incorporar-hi també dones que parlin d'esports.

I anunciar-los, molt per sobre perquè encara no ho tenim del tot tancat, ho estan tancant els directors dels mitjans, que del 2 al 8 de març a Catalunya Ràdio i a TV3 es podrà veure una programació especial prevista per la setmana. El dia 8 de març és el dia internacional i, per tant, sota el tema «Som dones» i tenyida de lila la pantalla, intentarem fer una aposta pel feminisme i per la igualtat, de manera que hi hagi una campanya transversal en tota la programació de la casa. Per tant, hi hem de seguir treballant, no ens hi podem adormir, perquè, tot i que siguem el mitjà que surt més ben parat, hem de seguir treballant perquè això sigui encara millor.

El president

Gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels sobre la previsió per al Club Súper 3

322-00173/12

Passem a la següent pregunta, dirigida a la presidenta en funcions, sobre la previsió per al Club Super3, i la formula el diputat Ruben Wagensberg, del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Aprofito ara –tenia poc temps abans– per saludar tothom, també el comitè d'empresa i els estudiants que ens acompanyen. I una petita prèvia: afegir que és en dies com avui, que et sents més observat i especialment per gent més jove, quan t'adones que sovint aquest Parlament sembla més un *show business* entre partits polítics que un espai on millorar la vida de les persones, que és el que en realitat hauria de ser.

Volíem parlar del Club Super3. L'any vinent farà trenta anys. Fa uns dies va fer trenta anys la primera emissió de *Bola de drac*. L'aportació de la televisió pública de Catalunya a la normalitat cultural, també a la normalització lingüística de les generacions més joves, va ser una història d'èxit durant molts anys. Els infants i els joves de Catalunya podien entretenir-se, podien passar-s'ho bé i podien aprendre consumint continguts de qualitat en llengua catalana. El meu mateix cas, estudiant en una escola pública de primària del barri de Sants, molts alumnes apreníem el català directament, literalment, més que a l'escola amb *Bola de drac* i ens relacionàvem amb l'hora del pati en català gràcies a sèries, efectivament, com *Bola de drac*. Un paradigma d'això va ser aquesta sèrie, que ara fa trenta anys i que el Club Super3, que justament es va crear a continuació, els farà l'any vinent.

El Club va crear tot un univers, a més, al voltant del qual giraven l'entreteniment, el lleure i els valors a través de campanyes de sensibilització, com les que actualment es fan per promoure els hàbits saludables. Una de les finalitats del Club Super3 va ser, a més, treure els infants de casa, perquè no es quedessin enganxats a la pantalla de televisió, i així va sortir l'exitosa Festa dels Súpers. Avui a el Club Super3 continua sent una realitat i, a més, deu ser un dels pocs clubs infantils i juvenils amb més afiliats a Europa.

Però fa un temps que, tot i això, hem començat a parlar en passat i a dir en veu alta que falta un *Bola de drac*, i segurament no només falta un *Bola de drac*, sinó que falta un Petri, que falta un Tomàtic, que falta un Megazero i que falta tot aquest univers. En aquesta comissió, a més, hem parlat sovint del canal infantil de televisió, i no cal que ho tornem a fer, sobre la qüestió de les audiències, etcètera. Vostè fa uns dies afirmava que tenim, si no m'equivoco, 500.000 socis actius encara al Club Super3, que hem d'aprofitar. I, per tant, permeti'm que li preguntí com ho podem fer per aprofitar aquests 500.000 socis, com ho podem fer per generar-ne de nous –ja acabo, president–, quin és el futur que es preveu per al Club Super3, que aviat farà trenta anys, i com ho podem fer perquè tota una generació que ja no mira gaire la televisió en directe, que utilitza més els continguts a la carta o a través d'Internet pugui tenir continguts també en llengua catalana per continuar contribuint a aquesta normalització lingüística.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyora Llorach, té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, molta, molta, molta feina, tenim en aquest àmbit, senyor diputat. I no per deixadesa de funcions ni del director ni del

consell de govern, sinó perquè ens ha tocat aquests darrers deu anys viure una situació econòmica, en aquest país, que ha fet que es prioritzés el primer canal de televisió, es possessin els pocs ous que hi havia en el primer canal –ho he dit abans en alguna altra intervenció–, i no s'abandonés, però només es mantingués el que és el *Mic*, l'*InfoK* o el *Manduka*, que és un programa nou que hem incorporat i que ara en farem la segona edició, i que són programes que tenen alts índexs d'audiència, sinó que tot això ha d'anar acompanyat amb tota una sèrie de productes d'aliena que s'han de comprar, en el seu dia *Bola de drac* i d'altres, i que per poder fer això es necessiten molts diners, perquè cal traduir-los del japonès o de l'anglès o de l'idioma original al nostre idioma i això vol dir que pràcticament si en pagues cent, en necessites cent per fer el doblatge. I això són molts diners.

Però el director hi està treballant i hi estan treballant des de l'àmbit de continguts de la televisió, des de l'àmbit de màrqueting, l'àmbit de vendes i l'àmbit digital, precisament per canviar també la manera d'oferir els nostres productes als nens.

Vostè ho deia fa un moment, els nens abans consumien davant de la televisió i ara consumeixen en el mòbil, a la *tablet* o d'altres. Per tant, hem de fer productes àgils, ràpids i que arribin als nanos. Recuperarem la Festa dels Súpers. Aquest any, si tot va bé, tindrem de nou Festa dels Súpers. Tenim grans èxits com la Nit de les Superbiblioteques, que és un tema importantíssim de cara als nanos, perquè al final des de la televisió pública el que intentem és el foment de la lectura.

Per tant, hem de seguir treballant en aquesta línia i aprofitar que tenim aquests 500.000 socis, que els podem oferir productes, però segurament encara seguim enviant-los aquella carta el dia del seu aniversari quan ara ja tots els nens i nenes podrien rebre qualsevol tema a nivell digital. Per tant, estem intentant fer aquesta transformació, hi ha un grup de treball creat sota la direcció del director de televisió i esperem que aquest tema evolucioni positivament. I si a més a més tenim el contracte programa i tenim finançament per poder-ho fer, doncs, ja serà un èxit segur.

El president

Moltes gràcies. Bé, abans, doncs, de passar al següent punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió cinc minuts per acomiadar els compareixents i demanaria als portaveus que vinguessin un moment a la taula, si us plau.

Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i onze minuts i es reprèn a dos quarts d'una i tres minuts.

El president

Bé, bon dia de nou, reiniciem la sessió.

Sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre les manifestacions emeses en el programa de TV3 *Està passant* amb relació al Cos de Mossos d'Esquadra

356-00610/12

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença de la presidenta en funcions del consell de govern perquè informi sobre les manifestacions emeses en el programa de TV3 *Està passant*, demanada per part del Grup Parlamentari Socialistes. Si vol exposar la...

David Pérez Ibáñez

Vaja, que tinc temps per exposar-la, no?

El president

Per descomptat.

David Pérez Ibáñez

D'acord, d'acord.

El president

Quan li he negat a vostè la paraula?

David Pérez Ibáñez

Molt bé, molt bé, molt bé. Quant de temps, senyor president?

El president

Cinc minuts.

David Pérez Ibáñez

Bé, no, no, no, molt menys, molt menys, però és que com veig allà marcats dos minuts trenta, dic, a veure... Molt bé, no, res més, jo crec que el tema ja es coneix prou bé. Pensem, que es van produir unes declaracions o un programa absolutament desagradable qualificant el cos de Mossos d'Esquadra d'analfabets, rabiosos i agressius. Efectivament, ja s'estan portant endavant per part de la fiscalia..., diferents sindicats de Mossos d'Esquadra ja han denunciat tot això que ha ocorregut i pensem que la disculpa que va fer el senyor Toni Soler, que va acabar la disculpa dient que «ara bé, no puc deixar de dir que hi ha molta gent a Catalunya que no està només ofesa, sinó ferida, maltractada, hospitalitzada o detinguda en circumstàncies estranyes pels cossos policials i que també estan esperant disculpes, per tant, que cadascú faci el que cregui que ha de fer», per mi això no és una disculpa, sinó que, per dir-ho d'alguna manera, seria una manera més de reafirmar-se en el que va dir.

Pensem que, com diu el llibre d'estil i l'aplicació del llibre d'estil i en l'àmbit d'aplicació del llibre d'estil, i llegeixo: «Aquell llibre d'estil vincula els directius, els treballadors, els col·laboradors, fixos o eventuais, de tots els mitjans de la CCMA, sigui quina sigui la seva relació contractual amb les empreses del grup.» Per tant, efectivament, sí que se li hauria d'aplicar també a aquest col·laborador el llibre d'estil.

Acabo, senyor president, amb unes paraules del Màrius Carol: «Si quienes mandan en el país denuncian a su policía y defienden a los incendiarios, mal vamos. Si la televisión pública señala a los Mossos como una amenaza, lo que acaba siendo una amenaza es la televisión pública. Y mientras tanto un poco de orden, el desorden solo nos lleva a la ruina económica y moral.» Valdria la pena, per tant, que vingués la presidenta per explicar-nos com està aquest tema i si pensa adoptar alguna mesura en concret.

El president

Gràcies. No sé si hi ha algun grup que es vulgui posicionar al respecte. *(Pausa.)*
Senyor Riera.

Josep Riera i Font

Bé, és un tema que ja n'hem parlat en el ple amb preguntes, etcètera. Ha estat contestat per la senyora Llorach. No sé... No veiem gaire sentit a demanar aquesta compareixença. Però és que a més a més no es pot formular una sol·licitud de compareixença sobre aquest tema dient textualment «manifestacions emeses en el programa *Està passant*», quan tots sabem que és un programa d'humor, que s'han demanat disculpes explícitíssimes pel director d'aquest programa, en el mateix programa, que l'humor sobre l'actualitat sol ser un vehicle per ajudar a interpretar la realitat. No és un informatiu. I sempre en aquesta comissió ja veiem que els gags dels programes d'humor són raó per qüestionar el model de televisió sencer, no?

Respecte al Grup Socialistes, diuen que ho ha comentat, no ho ha dit avui, però ha comentat en altres situacions sobre aquest tema exactament, per exemple, ell ens parlava que, a vegades, la BBC va acomiadar un presentador d'un programa i ens ho posava com a exemple del que s'havia de fer amb el presentador d'aquest. El

presentador de la BBC acomiadat va ser acomiadat, perquè, primer, que no era un programa d'humor, era un programa sobre cotxes, perquè quan van arribar a l'hotel després d'un rodatge era massa tard i no els hi van donar sopar i va decidir insultar i agredir físicament el productor del seu programa. I per això va ser acomiadat. Si això li sembla comparable... –no ho ha fet avui, però ho ha fet altres vegades–, ja em perdonarà.

I, per acabar, simplement una reflexió col·lectiva per a tots plegats. L'humor, si mirem molts casos que hi ha hagut arreu del món, l'humor només es persegueix allà on es persegueix precisament la llibertat. Res més.

El president

Senyora Sans, té la paraula.

Raquel Sans Guerra

Sí, de manera molt breu. Dir que el nostre vot serà contrari a aquesta compareixença. Mensualment tenim aquesta comissió de control on reiterades vegades hem parlat d'aquesta qüestió. El director del programa ha demanat disculpes de manera explícita. Contextualitzar aquestes paraules en un context de l'humor. Com deia ara el diputat Riera, doncs, les societats més fanàtiques són les que ataquen més l'humor. Per tant, jo crec que és un exercici d'una societat democràtica i una societat sana poder tenir humor. L'humor no sempre agrada, l'humor no sempre, doncs..., de vegades fins i tot l'humor et sacseja, no? I, per tant, no sempre agrada. I això s'ha d'emmarcar dins la llibertat d'expressió i en aquest context de l'humor. Per tant, evidentment el nostre vot serà contrari a aquesta compareixença.

El president

Gràcies. Senyor Martín Blanco, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Breument. Nosaltres ens posicionem a favor de la sol·licitud de compareixença. Considerem que, efectivament, com diu la senyora Sans, l'humor és un aspecte, diguem-ne, principal i normal i sa en un espai públic, en una opinió pública democràtica. Però també considerem que efectivament cal mirar en la mesura del possible que hi hagi un debat sobre els límits que ha de tenir la llibertat d'expressió, les ofenses a les institucions de l'Estat. Veig que hi ha cares del senyor Wagensberg que sembla que no li sembla normal que hi hagi un límit a la llibertat d'expressió. Efectivament, quan hi ha ofenses, quan hi ha injúries, quan hi ha calúmnies, quan hi ha delictes contra la intimitat o contra la pròpia imatge, són límits que qualsevol estat democràtic de dret, qualsevol marc de convivència sana han d'establir perquè la llibertat d'expressió no suposi una agressió verbal contra altres conciutadans.

Per tant, nosaltres ens hi posicionem a favor. I, efectivament, considerem que el fet de menystenir les institucions i molt concretament la dels Mossos d'Esquadra, com va fer el senyor Soler, és un risc enorme per a la democràcia. És un menysteniment de les institucions, que el que fan precisament és garantir, aquestes institucions, les nostres llibertats i els nostres drets. Per tant, el nostre vot és favorable.

El president

Senyora Ribas, té la paraula.

Marta Ribas Frías

Només per explicar que, des de la màxima coincidència que l'humor no s'ha de prendre amb aquesta voluntat de censura i que, a més, el tema ja ha estat tractat i que sobretot hi ha hagut, s'han demanat excuses i s'ha fet una certa rectificació, el que estem votant és una sol·licitud de compareixença, no és la resolució, en la qual nosaltres hauríem votat en contra. Però a una sol·licitud de compareixença i poder

fer aquest debat i poder tenir transparència en aquest debat i poder expressar tots aquests arguments, nosaltres no hi votem en contra habitualment mai, la solliciti qui la solliciti. Per tant, votarem a favor d'aquesta sollicitud de compareixença. Deixant clar que quan es porti aquesta resolució que avui finalment debatrem, aquí sí que hi votarem en contra.

El president

Senyora Sánchez. Té la paraula.

Natàlia Sánchez Dipp

Bé, em sumo a algunes qüestions que s'han dit amb relació a la reiteració sobre aquests debats. M'escandalitza moltíssim amb la qüestió dels límits de la llibertat d'expressió. Els límits són els drets humans i no el que subjectivament al Grup de Ciutadans li vingui de gust. Nosaltres creiem que sí que és una oportunitat important per parlar sobre la llibertat d'expressió, per parlar amb la presidenta en funcions del govern de la corporació sobre com protegeix aquesta llibertat d'expressió dels professionals de TV3 i de Catalunya Ràdio, per parlar sobre les constants coaccions que tant en aquesta comissió, com a nivell públic, com en seu parlamentària des de diferents grups parlamentaris s'estan aplicant cap a membres i professionals dels mitjans públics i en aquest sentit hi donarem suport. Hi donarem suport perquè no volem que diguin que es bloqueja que no es vol parlar, no. Parlem-ne.

Parlem sobre si els Mossos d'Esquadra necessiten una sobreprotecció, sobre si qui té el monopoli de la violència en aquest país necessita una protecció amb relació a si podem o no ser crítics amb aquest cos policial, que vulnera constantment les seves pròpies normatives i els seus protocols a l'hora d'actuar davant de manifestants. I, per descomptat, nosaltres ens sumem al que es va dir a l'*Està passant*. Eren molt agressius i rabiosos. Sí, sí, és que ho eren. I nosaltres ens fem nostres aquestes paraules. Per tant, sí, que comparegui la presidenta per parlar sobre aquesta qüestió i sobre com afecta la coacció constant per part de grups polítics i sectors socials la llibertat d'expressió.

Per tant, el nostre vot, que a més a més és determinant en aquesta qüestió, serà favorable i el que sí que pregaria a la presidència i, disculpi'm, i a la resta de grups parlamentaris és que, un cop tinguem aquest debat, un cop tinguem la senyora Llorach a bastament per parlar d'aquesta qüestió dels Mossos o per parlar de totes les qüestions que reiteradament plantegen sobre la poca professionalitat, segons vostès, dels professionals de TV3 i de Catalunya Ràdio, ens donem per satisfets. I que, per tant, parem d'insistir en les mateixes qüestions, tant aquesta comissió com en el Ple. Els plantejo aquest acord. Tinguem aquest debat, tinguem-lo amb totes les lletres, afrontem-lo amb claredat i ja parem d'utilitzar aquesta comissió com a arma llancívola contra els professionals de TV3 i Catalunya Ràdio.

El president

Senyor Pérez, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Sí, si vol em posiciono i..., si puc. Si no, no...

El president

Sí, sí. Dos minuts. Un minut.

David Pérez Ibáñez

Un minut? No, simplement per dir que, vistes les manifestacions que han fet els grups parlamentaris, crec que fa falta més que mai aquesta compareixença i sense entrar a contradir ningú: una cosa és l'humor i una altra cosa és l'insult, l'insult. I a la BBC –vostè ha parlat d'un cas–, hi havia un altre cas, que eren insults masculistes que va fer també un conductor de la televisió i que... (*Veus de fons.*) Eh? Sí, exacte. I que va..., insults masculistes; definir diputades d'aquest Parlament..., no diré la pri-

mera paraula, perquè no m'atreveixo, però les següents: «Traïdores, amargades i mal follades.» O paraules que s'han repetit a diputades d'aquest Parlament, jo crec que alguna cosa hauríem de dir. I estic absolutament d'acord, eh?, amb la diputada de la CUP: mirem de tancar definitivament aquest tema i veure com podem acabar. Però hi insisteixo: l'insult no és l'humor, mai de la vida.

El president

Bé, doncs passem a la votació.

Vots a favor de la sol·licitud de compareixença?

Deu vots a favor.

Vots en contra?

Deu vots en contra.

Per tant, hi ha empat. *(Pausa.)* I, per vot ponderat, decau la sol·licitud de compareixença.

Passem, doncs... *(Natàlia Sànchez Dipp demana per parlar.)* Senyora Sànchez?

Natàlia Sànchez Dipp

Sobre el sentit del vot i del resultat –evidentment, no he previst que no hi havia el Partit Popular– penso, i un missatge amb franquesa a Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, i els hi proposo ara mateix: podríem fer aquesta sol·licitud de compareixença nosaltres per tenir aquest debat, que és necessari, perquè desprestigia la constant gota malaia que aquests grups fan amb relació als mitjans públics. Tinguem aquest debat, no hi ha res a amagar. I els proposo fer aquest exercici de transparència conjuntament, als grups que creiem que realment aquesta compareixença ha de servir per al control dels mitjans públics i no per a la seva estigmatització, criminalització i...

El president

Senyora Sànchez...

Natàlia Sànchez Dipp

Ja acabo. Ara no sé què anava a dir. M'ha tallat l'èpica, president. Cap problema. *(L'oradora riu. Rialles. Raquel Sans Guerra demana per parlar.)*

El president

Senyora Sans.

Raquel Sans Guerra

Per al·lusions. Som totalment favorables a la transparència. Mensualment tenim una comissió de control a la corporació, reiterades vegades hem parlat d'aquesta qüestió. Ens sembla que aquesta moció el que busca és fer escarni d'un programa en concret, d'un gag en concret pel qual ja s'han demanat disculpes. Transparència, tota la del món; parlar dels límits de la llibertat d'expressió, sempre, però en aquest cas crec que se circumscriu a una voluntat que no té res a veure amb parlar dels límits de la llibertat d'expressió, sinó de criminalitzar, en aquest cas, un programa concret, tal com hem escoltat reiterades vegades en aquesta comissió.

El president

D'acord. Senyor Martín Blanco, per què em demana la paraula?

Ignacio Martín Blanco

Per al·lusions directes de la senyora Sànchez, quan parla... *(Veus de fons.)* També es queixa d'això, senyor...

El president

Té trenta segons. Trenta segons, va.

Ignacio Martín Blanco

Jo... *(Veus de fons)* Ah, disculpa. Disculpa, pensava que ho haves dit tu. Deu ser el del costat, en tot cas. La senyora Sánchez parla de gota malaia, d'uns grups que es queixen o que critiquen, qüestionen la feina dels mitjans de comunicació. Fins aquí podíem arribar. Evidentment, tenim tot el dret a fer-ho. En tot cas, a mi em sembla bastant més injustificada i bastant més injustificable... No ho sé, les cares que fa, senyora Sánchez... Però vaja, bastant... *(Veus de fons.)* Bastant més injustificable la seva obsessió amb denigrar els Mossos d'Esquadra, que està absolutament fora de lloc, però vaja.

El president

(Josep Riera i Font demana per parlar.) Digui, senyor Riera.

Josep Riera i Font

Precisament, en l'ordre del dia hi ha una proposta de resolució que parla sobre aquest tema, sobre el qual es podria debatre, com demana la diputada de la CUP, i el propietari d'aquesta proposta de resolució ha decidit posposar-la, a sobre, vull dir que...

El president

Això, en qualsevol cas, és una decisió de cada grup parlamentari.

Josep Riera i Font

Vota a favor de que es faci una compareixença sobre aquest tema, però posposa...

El president

Queda clar, senyor Riera. Queda clar. Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el número 3 i el número 4, que, en tot cas, el grup proponent ha sol·licitat posposar d'aquest ordre del dia. *(Ignacio Martín Blanco demana per parlar.)* Senyor Martín Blanco?

Ignacio Martín Blanco

Sí, efectivament, demanem la posposició de totes dues.

El president

(Josep Riera i Font demana per parlar.) Senyor Riera.

Josep Riera i Font

Per reiterar una mica el que ja he dit al començament de la sessió. Evidentment, el propietari de les propostes de resolució té dret a fer això, però jo vull manifestar la meva disconformitat, primer, amb que es faci ara a última hora, quan durant tota la setmana hi hem estat treballant per preparar aquestes qüestions. Hi ha un termini d'ordre del dia que es pot demanar canviar i no es va fer. I a més a més, ho reitero altra vegada, vull dir, la majoria són temes que s'han tractat reiteradament en el Ple, en aquesta comissió, amb preguntes i ara s'ha –entre cometes– «posat de moda» també transformar-ho en propostes de resolució. I al final només és per fer el mateix discurs polític repetidament tantes vegades com sigui possible.

I posposant això, doncs, avui els temes de les dues propostes de resolució que es proposen ajornar s'han tractat ja en les preguntes que s'han fet anteriorment i s'han tractat en el Ple i s'han tractat repetidament, i es tracta només amb la intencionalitat de poder fer, en la pròxima sessió, continuar fent un discurs sobre temes de fa mig any.

El president

Queda clar el seu posicionament i el del seu grup.

Proposta de resolució sobre les condicions en què es poden prestar serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre

250-01060/12

Per tant, passem al punt número 5 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre les condicions en què es poden prestar serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre, i la presenta el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula la senyora diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Mirin, aquesta i les dues següents, de propostes de resolució, són en realitat tres derivades d'esmenes parcials que com a grup parlamentari vam presentar a la modificació de la Llei de la corporació, a la proposició de llei que modificava la Llei de la corporació i la del CAC. No es van voler introduir allà perquè no feien totes exactament referència a la mateixa Llei de la corporació i, com van caure en aquella tramitació, vam decidir registrar-les com a resolució.

Aquesta en concret –i soc molt breu– és per demanar que es compleixi allò que diu la llei, una llei del 2005 i una altra del 2010. Dues lleis que, en els dos casos, parlen, des de vessants diferents, una catalana i l'altra és estatal, sobre el tercer sector audiovisual i sobre la necessitat de reserva d'espectre comunicatiu per al tercer sector audiovisual, però que s'ha de regular. I, en els dos casos, la llei del 2005, la llei del 2010, deriva a reglamentació posterior que s'ha de fer.

Per tant, el que estem fent en aquesta proposta de resolució és reiterar-li al Govern de la Generalitat que té pendent de fer un reglament per fixar les condicions per poder prestar serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre, que està regulat per llei, que està reservat per llei, però no es pot estar fent prou bé o amb prou ordre i concert, perquè no hi ha aquesta reglamentació. I fixem un termini –se que és ajustat– de sis mesos perquè es faci aquesta reglamentació, però entenent que portem quinze anys de retard de fer-la, o deu en el cas de l'estatal, crec que demanar que en sis mesos hi hagi aquest reglament per part del Govern, doncs, és fins i tot més que realista.

El president

Gràcies. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Sí, molt breument. Considerem que el que es demana en aquesta proposta de resolució és molt raonable. Ens hi posicionem a favor i, efectivament, considerem que la fixació d'aquest termini és un motiu amb prou pes i ens sembla peremptori, diguem-ne, el compromís en general de les institucions i molt concretament del Govern amb aquesta qüestió.

Per tant, hi votarem a favor.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Socialistes. Té la paraula el diputat David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Per manifestar el nostre suport a la iniciativa.

El president

Gràcies. La diputada Natàlia Sànchez, del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent.

Natàlia Sànchez Dipp

Simplement per dir que hi votarem a favor.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana. Té la paraula el diputat José Rodríguez.

José Rodríguez Fernández

Bé, rebutjarem la proposta i li faré tres arguments ràpids.

El primer, perquè la Direcció General de Mitjans de Comunicació està treballant en la modificació de la Llei 22/2005, per tal d'introduir els canvis que són conseqüència de l'aplicació de dues directives, una del Parlament Europeu i l'altra del Consell Europeu, una del 2010 i una del 2018, i adaptar-les als canvis introduïts per la llei bàsica de 2010.

També dir-li que aquest treball sobre l'avantprojecte de llei, sota l'acord de govern del 22 de gener del 2019, ha donat un treball preliminar que s'ha fet amb més de vint-i-cinc entitats que inclouen universitats, col·legis professionals, associacions representatives del sector, etcètera, que vol dir que ja s'està avançant en aquesta línia. I les aportacions rebudes en el tràmit de consulta prèvia s'inclouran en el projecte de llei.

En tot cas, el canvi en l'aplicació de la reglamentació que ens demana, el gran problema és que la mateixa previsió de la llei estatal bàsica per a un desenvolupament reglamentari només ens deixaria fer-ho per a aquells prestadors sense ànim de lucre que estiguin en funcionament amb anterioritat a l'1 de gener del 2009. Per tant, creiem molt millor treballar per aquesta llei catalana nova, reformar-la i que es pugui aplicar amb tota l'agilitat que puguem.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula el diputat Josep Riera.

Josep Riera i Font

Sí, una mica reiterar aquests arguments. Ens hi oposarem no perquè estiguem en contra de que això es faci –al contrari, hi estem a favor–, però, tal com vam quedar –com ha dit la senyora Ribas– en la ponència, vam dir de deixar a part les qüestions que no afectaven més les qüestions de governança, que és el que vam acabar aprovant, i ho vam deixar de banda perquè, entre altres raons, ja s'havia comunicat, i en seu parlamentària el Govern havia comunicat que ja estava treballant en l'avantprojecte de la nova llei audiovisual en la que es recolliran qüestions com aquesta i que ja ha explicat el diputat d'Esquerra Republicana.

Es traslladarà, es transposarà la directiva europea en aquesta nova llei, així com la normativa bàsica de l'Estat pel que fa a la regulació vigent dels serveis de comunicació audiovisual comunitari sense ànim de lucre. I en els treballs d'aquest avantprojecte –i també ho ha dit el diputat d'Esquerra– ja s'ha fet una consulta prèvia per elaborar aquest projecte de llei i han estat convocades moltes entitats de les que avui ens demana que es reguli això. L'avantprojecte de llei ja regula tant el marc d'actuació com les condicions en el cas que aquestes entitats obtinguin una llicència per emetre. I, per tant, la conclusió principal és que el desenvolupament reglamentari no serviria de res tampoc mentre el Govern de l'Estat no reordeni l'espai radioelèctric. Podríem fer això que ens demana, però no podríem aplicar-ho si no hi ha un espai radioelèctric disponible perquè es pugui prestar aquest servei.

I, aprofitant això, ja que ara estan vostès al Govern de l'Estat, podrien desencaixar la qüestió de l'espai radioelèctric, alliberar-ne una part perquè es pugui emetre aquest servei. I, a més a més, llavors potser tindria sentit fer aquesta reglamentació abans de que s'acabi tota la tramitació de la llei.

Per tant, votarem en contra però per això, vull dir, perquè ja s'està fent –creiem– de la manera que s'ha de fer el que demana.

El president

Gràcies. No hi han esmenes. Per tant, passem a la votació.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Deu vots a favor.

Vots en contra de la proposta de resolució?

Deu vots en contra.

Per tant, hi ha un empat i, per vot ponderat, decau la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre l'accés dels mitjans de comunicació privats als ajuts públics

250-01079/12

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre l'accés dels mitjans de comunicació privats als ajuts públics, proposada pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Bé, a veure si amb aquesta tenim una mica més de sort. (*L'oradora riu.*) Tema etern: les ajudes de diversos tipus, via subvencions, via convenis, via compra de subscripcions als mitjans de comunicació privats amb recursos públics, per tant, des del Govern de la Generalitat o el sector públic, les empreses diverses que depenen del Govern de la Generalitat. Un tema que sempre hi ha hagut queixa i controvèrsia respecte de la transparència en si, però que jo, a més, sempre hi he intentat posar una altra vessant –i que són, per tant, les dues propostes que hi ha en aquesta resolució–, que és la vessant d'incidència –ja que són diners públics en el sector comunicatiu privat– a partir d'aquests diners en exigir bones condicions laborals i professionals.

Estem parlant d'un sector, sector comunicatiu, amb una precarietat laboral no nova, no de la crisi, ve de molt abans. I amb alguns casos en què hi ha, fins i tot, problemàtiques de condicions professionals, o sigui, de compliment dels codis deontològics. No s'entén que amb els diners públics estiguem, ni que sigui parcialment, subvencionant aquests mitjans de comunicació quan no compleixen aquests mínims de condicions laborals que s'exigeixen al país o de condicions professionals per exercir les professions de la comunicació.

Per tant, la proposta de resolució diu que hi hagi canvis reglamentaris perquè tota ajuda pública amb diners públics per part del Govern o del seu sector públic a mitjans de comunicació privats exigeixi compliment de les condicions laborals dignes, dels codis deontològics i alhora, també, l'altre segon punt, transparència de quins són aquests diners que es convenien, es contracten o es destinen, d'una forma o altra, als mitjans de comunicació privats.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans. Senyor Nacho Martín Blanco, té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, president. Bé, només per dir que ens hi sumarem, a la proposta de resolució del Grup de Catalunya en Comú Podem, pels motius que expressa la proposta i també per altres. Ens sembla que, efectivament, hi ha un seguit de pràctiques en les subvencions públiques a mitjans de comunicació que són més que discutibles. I, per tant, hi votarem a favor, encara que ens agradaria que anés més enllà, fins i tot, la proposta.

Gràcies, president.

El president

Gràcies. És el torn del Grup Socialistes. Té la paraula el diputat David Pérez.

David Pérez Ibáñez

També per manifestar el nostre suport a la iniciativa.

El president

És el torn del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent...

Natàlia Sànchez Dipp

Per manifestar que hi donarem suport.

El president

...que li dona suport.

És el torn del Grup Republicà. Té la paraula la senyora Raquel Sans.

Raquel Sans Guerra

Hi ha més sort: aquesta vegada hi donarem suport. Evidentment, no ens podem oposar al plantejament que fa la diputada Ribas quant a les condicions laborals dels treballadors i treballadores dels mitjans de comunicació. Tampoc pel que fa al respecte al codi deontològic. Només posar un petit però: ja hi ha..., en totes les bases de subvencions s'indica la necessitat de complir aquest codi deontològic. Pel que fa a la publicitat institucional, hi ha una memòria on es fan públics –abans ho he pogut consultar– fins l'últim euro que es dedica als mitjans i, per tant, jo crec que sí que hauríem de reconèixer l'exercici de transparència que ja es duu a terme des del Govern. Però, en tot cas, evidentment, no podem votar en contra d'aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies. És el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Senyor Riera, té la paraula.

Josep Riera i Font

Sí, en la mateixa línia. Podríem valorar tant abstenir-nos com votar-hi a favor. Hi votarem a favor, però simplement perquè... Ens podríem abstenir perquè és que això ja es compleix, tot el que es demana en aquesta proposta de resolució.

Primer volia fer una reflexió genèrica. Estem a la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, no de mitjans privats. Jo encantat de que aquí debatem àmpliament temes de comunicació, però diguéssim que tampoc correspondria gaire a aquesta Comissió aquesta proposta de resolució, però encantat i endavant.

Aclarir... Les subvencions depenen de la Secretaria de Comunicació, que està al Departament de Presidència. La publicitat institucional depèn de la Secretaria de Difusió, que està al Departament de Vicepresidència. I sobre codis deontològics i complir la legislació vigent pel que fa als drets laborals, hi ha un piló de normatives de la Generalitat en què això implícitament ja s'ha de complir en aquestes contractacions. Si ara el que es demana és fer-ho explícitament, repetir-ho també aquí... És això, que no ens hi podem oposar, però ja, diguéssim, és absolutament sobrer, no és necessari.

Igualment, en el punt 2, que demana fer públiques les subvencions, convenis i publicitat institucional, és que ja ho són, és que està tot penjat a les webs de transparència. Les subvencions als mitjans estan a la plataforma..., al Registre d'Ajuts i Subvencions de Catalunya del Departament de Vicepresidència i la publicitat institucional es publica anualment a la memòria de la Comissió Assessora de Publicitat Institucional. Està tot absolutament publicat.

Clar, davant del dilema de dir «votem en contra d'una cosa que ja es fa?», no, en contra no podem. Ens podríem abstenir. Serem generosos i hi votarem a favor per deixar escrit de manera explícita una cosa que ja es fa.

El president

Senyora Ribas.

Marta Ribas Frías

Per dues contradiccions. Una: qui decideix on van les resolucions, a quina comissió es debaten, és la Junta de Portaveus, no aquesta diputada. (*L'oradora riu.*) Es va decidir que es portés aquí, es podria haver decidit que es portés a la CAI. Cap problema. I l'altra: jo no posaria, per part de vostès, la mà al foc que tots els mitjans digitals que reben diners públics, d'un tipus o de l'altre, eh?, compleixen les condicions laborals. Per tant, que ja s'està fent no sé si és una afirmació que puguin dir amb tanta certesa. Com a mínim, el que els reclamo és que això es garanteixi que s'exigeix d'una forma o altra. Potser ho intenten fer, però jo crec que hi ha una contradicció amb la realitat de que alguna cosa no s'està fent bé.

El president

Gràcies. Passarem a la votació, doncs.

Vots a favor de la proposta de resolució?

S'aprova per unanimitat.

Proposta de resolució sobre les quotes de producció derivades del contracte programa de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals subscrit amb el Govern de la Generalitat

250-01080/12

Per tant, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre les quotes de producció derivades del contracte programa de la Corporació Catalana, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. I la formula i té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Més senzilla encara i en aquest cas sí, sobre la corporació i sobre el nou contracte programa, en el qual exigim que es compleixi amb el que diu no només la normativa catalana, sinó l'estatal, l'europea i els mateixos acords de producció interna recollits en els convenis col·lectius de les empreses de la corporació respecte de les quotes de producció externa. O sigui, quanta producció hi ha d'haver externa –cosa que també reclamen les empreses del sector audiovisual– per garantir que els mitjans de comunicació públics de Catalunya continuen sent també motor de la indústria audiovisual de Catalunya. Que es compleixin i es compleixi, per tant, també la quota de producció interna que hi ha d'haver per part dels mateixos mitjans de comunicació.

Però no ens quedem aquí –el mateix que dèiem en el cas anterior–: amb els diners públics s'ha de promoure l'activitat econòmica però de qualitat i, per tant, això ha d'anar acompanyat a que els criteris de selecció exigeixin que aquelles empreses seleccionades per aquestes quotes de producció externa compleixin la legislació vigent de drets laborals i els codis deontològics professionals. I, per tant, això no només es fixi en els criteris de selecció, sinó que s'exigeixi i es controli per part de la corporació i això es posi i es garanteixi també en aquest nou contracte programa.

El president

Gràcies. Té la paraula el diputat Nacho Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Ignacio Martín Blanco

Sí, gràcies, president. Només per dir que hi votarem a favor, també.

El president

Gràcies. Té la paraula el diputat David Pérez, del Grup Parlamentari Socialistes.

David Pérez Ibáñez

Sí, també hi votarem a favor. I també ens agradaria que aquestes ajudes –com deia abans el director– a moltíssimes productores no acabessin en un 75 per cent en tres o quatre. Però bé, això ja ho parlarem un altre dia i més endavant. En qualsevol cas, votarem a favor de la proposta.

El president

Gràcies. És el torn del Grup Parlamentari la CUP - Crida Constituent.

Natàlia Sànchez Dipp

Igualment, per dir que hi donarem suport.

El president

Gràcies. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. La diputada Jenn Díaz té la paraula.

Jenn Díaz Ruiz

Sí, per anunciar que hi votem a favor. I matisar que aquests nous nivells de producció, nous càlculs de la producció, també necessitarien una aportació pressupostària per poder-ho fer.

El president

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya té la paraula el diputat Josep Riera.

Josep Riera i Font

Sí, hi votarem a favor perquè evidentment estem a favor de que es faci molta producció, tant interna com externa. Només algunes consideracions: tantes exigències que el contracte programa això, el contracte programa allò... És que ja m'han vingut ganes de dir en seu parlamentària que nosaltres tenim el deure d'aprovar el mandat marc, que és el tràmit parlamentari necessari perquè es desenvolupi el contracte programa, i vostès saben que jo els he ofert una proposta de mandat marc per intentar presentar-lo conjuntament tal com vam aprovar a la llei i que la seva resposta ha estat deixar-me plantat a dues reunions que havia convocat, precisament perquè tothom s'ho pogués combinar, excepte el senyor David Pérez, que va venir a la segona. Ja saben on soc, vull dir, per tant, fem totes les exigències que calguin sobre el contracte programa, però aprovem un mandat marc, que jo penso que és una proposta bastant assumible, perquè es pugui tirar endavant.

Ho ha dit la diputada Jenn Díaz: aprovar aquesta PR que demanem que es compleixin tots els índexs de producció que es marquen des de la Unió Europea i pròpiament des de la mateixa corporació requereix diners. Ens sembla bé, però, vull dir, vostès que van estar negociant l'aprovació del pressupost també tenien una oportunitat per dir: «Doncs, posem més diners aquí perquè volem més producció.» Era una oportunitat que tenien per fer això.

Des d'aquesta comissió nosaltres no ens hi oposem. Per tant, hi votarem a favor. Però tinguem clar això, vull dir, que qualsevol exigència de producció ha de tenir una dotació pressupostària adient. Llavors, tampoc es pot fer el discurs de que la tele costa molts diners.

El president

Senyora Ribas, per què em demana la paraula?

Marta Ribas Frías

Per contradiccions. Nosaltres hem negociat uns pressupostos amb un govern format per Junts per Catalunya i Esquerra Republicana. No som al Govern, encara. Per tant, entenc, de les seves expressions, que tenen moltes ganes que passem a ser al Govern, convoquin eleccions i passem a ser al Govern, però ara no som al Govern. És que és una mica curiós que els dos grups que són al Govern, que formen part del

Govern i que han fet aquests pressupostos, ens diguin al grup de l'oposició que negocia pressupostos que els exigim pressupostos per a la corporació. (*L'oradora riu.*) Disculpin, però la situació era una mica esperpèntica.

Josep Riera i Font

Resolucions hilarants i esperpèntiques... La proposta de resolució és seva, no és nostra. Qui demana això són ells, no nosaltres.

El president

Passarem a votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Doncs, s'aprova per unanimitat aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre l'opacitat i la manca de transparència del pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

250-01103/12

I, per tant, passem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre l'opacitat i la manca de transparència del pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que la presenta el Grup Parlamentari de Ciutadans. I té la paraula la diputada Blanca Navarro.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Gracias, presidente. Bueno, Ciudadanos hemos presentado esta propuesta de resolución para pedir simplemente que se cumpla la ley y por eso esperamos el apoyo de los grupos. Estamos en una situación, una más, en la que se presume de lo que no se puede. Y que mientras se alardea de transparencia, en ningún sitio está publicado ni el presupuesto de TV3 ni el de Catalunya Ràdio y, pese a ser la televisión más cara de toda España, los datos del presupuesto son un auténtico misterio.

No pedimos nada tan extraño, porque hay otras televisiones autonómicas que sí que lo tienen publicado. Están publicados los presupuestos consolidados, las cuentas anuales, el informe de seguimiento, mientras que en la página web de TV3 lo único que aparece es esto: nada, hay un *link* que te manda a los presupuestos de la Generalitat, pero los presupuestos de TV3 no son los de la Generalitat. Los presupuestos ni de TV3 ni de Catalunya Ràdio están publicados en ninguna parte de la web. Y la situación en la que nos encontramos, pues, todavía hace más necesario que se garantice el derecho de los ciudadanos a tener esta información. Digo «la situación en la que nos encontramos» porque hace unas semanas nos despertábamos con la noticia de que la Agencia Tributaria había descubierto un testaferro de la trama para financiar ilegalmente Convergència con fondos públicos de TV3. Había sacado en efectivo de sus cuentas hasta 3 millones de euros y el dinero llegaba a una de sus sociedades, unas sociedades pantalla de la televisión pública catalana con emisión de facturas falsas... Todo esto según el sumario.

Por otra parte, la sentencia del Tribunal Supremo del caso del Uno de Octubre atestigua que «la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha tenido un papel sustancial en el proceso soberanista». Y sabemos que tanto la directora de la Corporació de Mitjans Audiovisuals como los directores de TV3, Vicente Sanchis, y de Catalunya Ràdio, Saül Gordillo, que hubiera sido interesante que se quedasen a escuchar esta parte de la comisión, pues, sabemos que están imputados por desobediencia en esta macrocausa, por haber seguido emitiendo el anuncio del referéndum unilateral ilegal pese a las notificaciones del Tribunal Constitucional y la fiscalía.

Sabemos que TV3 es un pozo sin fondo de la propaganda separatista. No solamente es una herramienta pagada por todos en interés de unos pocos, no solamente hay indicios que relacionan TV3 con los comportamientos delictivos, pero es que es carísima, es que TV3 es carísima. Los datos económicos respecto al coste son

escandalosos. Si ya en el presupuesto anterior tenía asignado unos 227 millones de euros, en los presupuestos del 2020 tienen asignados 245 millones de euros, y los presupuestos acabaron siendo de 300 millones de euros. Solamente tienen que abrir la boca para pedir y se les aumenta el presupuesto, pero no sabemos luego ese presupuesto, que es dinero público de todos, dónde va. Se abre la boca y se tiene más dinero, pero los ciudadanos, cuando tienen que pedir una beca, un préstamo, una ayuda para sus negocios, es que realmente tienen que llenar toda una serie de burocracia e insistencia y realmente no tienen esta facilidad.

Por otra parte, la televisión catalana nos cuesta 43 euros anuales a cada ciudadano, mientras que a los andaluces, pues, mantener el Canal Sur solamente les cuesta 19. Telemadrid a los madrileños solo les cuesta 11 por ciudadano: 43, 19, 11. Ni que hablar que cualquiera de las otras televisiones, son muchísimo más baratas.

Hablando de los presupuestos, es que..., y la necesidad de poder saber exactamente a qué va el dinero de TV3, la situación que tenemos es que todavía tenemos, efectivamente, a los señores de Podemos que están apoyando el que se destine más dinero a este pozo sin fondo de maquinaria separatista, y que, por otra parte, los señores del PSC les van a regalar el IVA, se lo van a regalar también a los autónomos de Cataluña, y todo esto sin exigir ni la más mínima transparencia. Quizá a los votantes independentistas sí que ya les parece bien que este dinero vaya a todos estos chiringuitos, y no sabemos para qué, pero esto lo pagamos también los votantes constitucionalistas, y hace mucho tiempo que hemos desconectado de utilizar TV3.

Si juntamos la falta de neutralidad, las sospechas de corrupción y delincuencia y la opacidad, pues estos tres elementos son más que justificativos de que sea necesario que se cumpla la Ley de transparencia. No pedimos tanto, solamente que la gestión del dinero público se haga de acuerdo a la ley.

Gracias.

El president

Gràcies. És el torn del Grup Socialistes. Tindria la paraula el diputat David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Sí. Recordar que el tema del IVA es un conflicto histórico y que los diferentes gobiernos han llegado a un acuerdo con las diferentes comunidades, incluidas aquellas en que gobierna Ciudadanos, y su televisión pública. Yo no sé si allí también son chiringuitos lo de las televisiones, supongo que no –supongo que no. Pero, en cualquier caso, como yo tengo que votar lo que pone aquí, que es la propuesta de resolución, que es publicar en el espacio de transparencia el documento de presupuesto inicial de la CCMA, pues, personalmente votaremos a favor de los tres puntos en los que lo que se pide y lo que se exige es más transparencia en el presupuesto de la CCMA.

Gracias, señor presidente.

El president

Gràcies. És el torn del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Doncs sí, més enllà de la intervenció per defensar la resolució, els punts en concret de la resolució, que són de més transparència respecte dels comptes de la CCMA, doncs, evidentment, hi estarem a favor.

El president

Gràcies. Per part de la CUP - Crida Constituent...

Natàlia Sànchez Dipp

En el mateix sentit, sobre la demanda que té la proposta de resolució, hi votarem a favor.

El president

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari Republicà té la paraula el diputat Ferran Civit.

Ferran Civit i Martí

Gràcies, president. En aquest cas, nosaltres tindrem un posicionament de rebuig en el primer i el tercer punt. El segon punt sí que l'acceptarem, perquè simplement és lo que ja fa el Parlament, vull dir, simplement és redundant en aquest sentit. Però, clar, al primer punt sí que hi ha penjats els pressupostos que són del 2015 i del 2017, que van vinculats als pressupostos que es van aprovar. Lògicament, no hi ha els altres anys, perquè no hi va haver pressupostos de la Generalitat, i, lògicament, quan hi hagi els d'enguany, el 2020, que esperem que hi siguin ben aviat, doncs hi haurà l'actualització corresponent.

I no cal dir, doncs, lògicament, que el tercer punt..., aquí al Parlament es va aprovar per unanimitat, tota la metodologia en la qual aquests pressupostos han d'entrar, aquí a la cambra i, lògicament, al Govern. Per tant, a no ser que es canviï, es continuarà fent com s'està fent fins ara, perquè així es va aprovar per unanimitat per tots els grups parlamentaris.

I cal recordar, abans de la intervenció, doncs, que s'ha dit de que la televisió catalana és la més cara de l'Estat espanyol. En aquest cas entenc que deu ser Televisió Espanyola, però TV3 no ho és pas. I, lògicament, també s'ha esmentat el tema de Canal Sur. Jo no sé si a Canal Sur ho fan més bé o més malament, si gasten més o menys diners, però sí que està clar que a càrrec de l'erari públic, doncs, lògicament, hi ha la contractació de l'antic cap de premsa de Ciudadanos, com a adjunt als informatius de Canal Sur, que això sí que va a càrrec dels pressupostos andalusos.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula el diputat Josep Riera, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Josep Riera i Font

No repetiré els arguments, perquè... Rebutjarem els punts 1 i 3, i acceptarem el segon pels mateixos raonaments que ha fet el diputat Civit.

I simplement dir que aquesta proposta de resolució es presenta per poder fer un discurs purament polític, per dir coses com que TV3 és «la televisión autonómica más cara de España», «este elevadísimo sostenimiento no se traduce precisamente en el disfrute de unos medios políticamente neutrales y de calidad», «TV3 y Catalunya Ràdio han ido convirtiéndose en una auténtica herramienta de agitación y propaganda», o per dir falsedats com que «todos estos datos han podido ser conocidos por informaciones periodísticas, pero no porque la corporación esté cumpliendo ni con su normativa específica ni con sus obligaciones derivadas de la normativa de transparencia y buen gobierno».

Precisament, en qüestions de transparència jo crec que els ha agafat ara una ratxa de tractar aquest tema a totes les comissions, de Salut, també. Ara resulta que tot és falta de transparència. A Territori també em consta que tot és falta de transparència. I ara se l'han agafat amb això. Quan tots els pressupostos estan penjats no només al portal de transparència de la corporació, sinó en el portal del Govern. No sé per què volen que s'enviïn els pressupostos, quan estan penjats doblement en aquests llocs, i quan el pressupost inicial de la corporació es presenta en la Comissió d'Afers Institucionals, com es va fer fa uns dies i com es debatrà això, perquè correspon als pressupostos del Departament de Presidència. Per tant, és que absolutament tot ja

es fa però vostès necessiten fer aquest discurs d'una absoluta falta de transparència. Precisament, jo crec que es podrien agafar a altres coses perquè és que podrien ser mínimament més discutibles, però amb transparència, en aquest cas, és que no hi ha per on agafar-ho.

El president

Bé, doncs com no hi han esmenes, passariem a la votació d'aquesta proposta de resolució. No sé si hi han punts per votar separatament.

Ferran Civit i Martí

Sí, el punt 2, separat, només.

El president

Per tant, podem votar conjuntament els punts 1 i 3? (*Pausa.*)

Doncs, passariem a la votació dels punts 1 i 3 d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Deu vots a favor.

Vots en contra?

Deu vots en contra.

Per tant, queda rebutjada per vot ponderat.

I passariem al punt 2 de la proposta de resolució.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat el punt 2 d'aquesta proposta de resolució.

Per tant, sense més punts en l'ordre del dia, s'aixeca la sessió. Dit això, recordar que la propera data de la Comissió de la Corporació serà el dia 6 de març. Bon dia.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i vuit minuts.